A BIWEEKLY YOUTH NEWSPAPER CIRCULATING THE GTA

TOTAMIL.COM

TO தமிழ்

HALLOWEEN IS... SEE PAGE 15

MONDAY OCTOBER 24 2005
VOLUME 1, NUMBER 4

கொலையாளிகள் இன்னும் சுதந்திரமாக...

-Page 13

CHILD SEXUAL ABUSE

-Page 10

விடப்பட்ட சில பக்கங்கள்

-Page 26

கனடாவில் பாலியல் கொடுமைக்குள் தமிழ் சிறுமிகள்!

STAND BY OUR ROOTS - CONTINUE OUR LEGACY

Director
Deba Christy

Chief-Editors
Akil
Shamini

Editorial Team
Inez
Ajith
Anjali
Salini
Mathura
Selvan Balasingam

Layout & Design
Jeevakumar
Akil

Ads Design
Selvan Balasingam
Ragu

Marketing & Advertising Director
Amal

Distribution coordinator
Richman

Web Design
Sri
Maji-Rajieive

Website: www.totamil.com

Email: info@totamil.com
ads@totamil.com
edit@totamil.com

Office:
1468 Victoria Park Ave., Suite 113
Toronto, ON
M6A-2M2

Advertising Inquiries
(416) 751-5990

Fax:
416 751 7084

We at TO Tamil are very interested in hearing from fellow journalists and in receiving articles, reviews, and opinion pieces from readers. So please, if you have something you want to say and would like to see published - don't be shy – send it to edit@totamil.com.

கடிதம்

வணக்கம்!

ஊடகத்துறையின் வரைவிலக் கணம் என்பது எது? இவை களை அறியாதவர்களா நாங்கள், பிரச்சனைகளை மட்டுமே பிரச்சினையாக எழு துகின்றோம்.

இது எங்கள் மீது சுமத்தப் படும் குற்றச்சாட்டு. சுமர்த்தி யர்களுக்கு நன்றி. வரவேற்ப வர்களுக்கும் நன்றி.

எமது வழி வரைவிலக்கணத் துக்கு அப்பாற்பட்டு இருக் கலாம், வரம்புகளையும் மீறி யிருக்கலாம். எது எப்ப டியோ, எமது நோக்கம் சென் றடைதல். அதை இந்தக் குறுகிய காலத்தில் அடைந்தி ருக்கின்றோம் என்பதை எம்மீது சுமத்தப்படும் வர வேற்கப்படும் அனைத்துக் கருத்துகளிலிருந்தும் உணர முடிகிறது.

எமது பார்வையில் ஊடகம் என்பது அது சார்ந்திருக்கும் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாக, குரலாக, அடையாளமாக இருத்தல் என்பதே. அதுவே தான் ஊடகத்துறையின் உண் மையான வழியும் என நம்புகின்றோம்.

எவ்வளவுக்கு எமது தேச விடு தலை அவசியமோ, அவ்வள வுக்கு எமது அடையாளங் களும் அவசியம். அவை இப்புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் அழிந்து போகாமல் காப்பது யாருடைய கடமை?

விடுதலைக்கு எப்படி வீரன் அவசியமோ, அப்படியே கலா ச்சார மறுமலர்ச்சிக்கு ஊட கம் அவசியம். விடுதலைப் போரை எமது தேசத்தில் வீரர்கள் சரிவர ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விழுந்தும், அழிந்தும் கொண் டிருக்கும் கலாச்சார சீர ழிவை புலம்பெயர்ந்த இந்த மண்ணில் சரிவர நிலைத்து நிற்க நாம் போராட வேண்டும்.

ஒரு சமூகத்தின் சாபக்கேடு அச்சமூகம் சார்ந்த அமைப் புக்கள் சுயநலமாய் மாறும் பொழுது நிகழ்கின்றது. பிரச்சி னைகளை மூடி மறைக்கும் பொழுதும் நிகழ்கின்றது.

நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவைகளை மறுத்து விட்டு, எதை நாம் சாதிக்கப் போகி ன்றோம்.

முடிந்தளவு சமூகச் சீர்கேடு களை படம்பிடித்துக் காட்டுவோம். அடுத்த தலை முறையின் கையில் சிறந்த சமூகத்தை கையளிப்போம்.

அப்பணியில் உங்களோடு நாமும்.............

"Coming together is a beginning, staying together is a progress and working together is success"

அகில்

eDITORIAL

Generally, there's a love/hate relationship regarding the media. Newspapers, TV and radio are often criticized for being unfair or inaccurate. We at TO Tamil work for fairness and accuracy as we thrive for good reporting and credibility.

TO Tamil readers are liberal, broadminded thinkers who read TO Tamil not because it supports the views of our society but because we challenge those views and reflect on our society's problems. TO Tamil's issues are objective, genuine and more importantly, factual. We attempt to point out the flaws of our community because our vision is to solve those problems collectively. Although we focus on youth, we want to connect generations as families read these stories together. Some of our critics feel that our coverage on youth violence is not appropriate but I defend TO Tamil's coverage of such issues as inclusive and open minded. Why can't we disagree, and still preserve unity?

The problem of youth violence is far from solved. If the pen is mightier than the sword, how shall the power of the press be described? What if all the young people whose lives have been wasted in gangs use their strengths productively to prevent youth violence? What if they make a commitment not to contribute to violence in any way and get involved in school? Is this possible? Absolutely. Are our youth intelligent? Extremely. Engaged, skeptical, ambitious and realistic? Of course. We must work together to provide a better solution for our Tamil youth by teaching them ways to resolve arguments without violence.

shamini

கனடாவில் பாலியல் கொடுமைக்குள் தமிழ் சிறுமிகள்!

2004ஆம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் நடந்த செக் கம் அமைப்பின் கலை விழாவில் அவன், அவள், அவர்கள் என்ற நாட கத்தை பார்த்துக்கொண் டிருந்தேன். ஒரு குடும்ப த்தை எடுத்து மகனை அவனாகவும், மகளை அவளாகவும், முழுமை யான குடும்பத்தை அவர் களாகவும் காட்டிய அந்த நாடகத்தில் சொல்லப் பட்ட பிரச்சினைகளில் அவள் சார்ந்த பிரச் சினை. என்னால் நம்ப முடியாத விடயமாக இருந்தது. 13 வயது நிரம் பிய அவள் தனிமையில் இருக்கும் பொழுது தனக் குள் கதைத்துக் கொள்கி றாள். சில நேரங்களில் சத்தமாக கதைக்கின் றாள். சில நேரங்களில் பயித்தியம் போன்று அவள் அங்கும் இங்கும் ஓடி அலைகின்றாள். அவள் குரலில் சொல்ல முடியாத சோகத்தின் சாயல் எதிரொலிக்கின் றது. அம்மா, அம்மா என அவள் இப்பொழுது கதறு கின்றாள். என்னை விட்டு போயிடாதீங்கள், என்னை தனியாக விட்டு போயிடாதீங்கள் என அவள் தவிக்கும் அந்த தவிப்பினை பார்ப்பவர் கள் கண்களில் நிச்சயம் கண்ணீர் வடியும். திடீரென ஒரு உருவம் உள் நுழை கின்றது. அவ் உருவத்தை பார்த்தவுடன் அவள் திக்பிரமை பிடித்தவள் போல் அமைதியாகின் றாள். அவ் உருவம் அவளை நெருங்கி மறைகின்றது. இப்பொழுது அவள் மறைக்கப்பட்டு விட்டாள். சோகமான இசையோடு பின்குரல் சொல்கிறது.

வேசி மகனான இவனால் அவள் வெறித்தனமாக கற்பழிக்கப்படுகிறாள், இது தினமும் தொடர் கிறது. பாதுகாப்பிற்கு விடப் பட்டவனாலேயே பாலி யல் கொடுமை அவளுக்கு இந்த கொடூர த்தை அவள் சொல்ல முடியாது. அதற்குள் எம் சமூகம் நம்பவும் தயா ரில்லை. இது தொடர் கிறது.... அதற்கு மேல் என்னால் அங்கு இருக்க முடியாமல் வெளியே வந்து விட்டேன்.அன்றிரவு நாடகத்தை இயக்கிய நண்பனிடம் ஏன் இப்படி தேவையில் லாத சமூகத்தில் இல்லாத பிரச்சினைகளை நாடக மாக்கினாய் என்று கேட் டேன். அதற்கு அவன், என்னை சிறிது நேரம் பொறுக்கும் படி கூறி னான். சிறிது நேரத்தின் பின் எனக்கு அவளை அவன் அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அந்த அவள் தான் என் நண்பன் இயக்கிய அவள் கதா பாத்திரத்தின் உண்மை யான உருவம். அக்கதை யின் மூலம். அவள் போன பின்பு நண்பன் கூறினான், இவளைப் போல் பலர் இப்படியான வேதனை களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவளாவது "வயதின்" பின் கொடூரத்தை அனுப விக்கிறாள், பத்து வயது க்கு உட்பட்ட பல சிறுமி கள் இந்த பாலியல் வன் முறைக்குள் சிதைக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கி றார்கள் தெரியுமா எனக் கேள்வியெழுப்பினான்?

இப்படியான மனிதத் தன் மையற்ற மிருகங்கள் எமது சமூகத்தில் இருக்கி ன்றனவா என்ற கேள்வி யோடு பல சமூக அமைப் புக்களோடு தொடர்பு கொண்டு விசாரித்த பொழுது எமக்குக் கிடை த்த......

கனடாவில் மூன்றில் ஒரு சிறுவனும், இரண்டில் ஒரு சிறுமியும் பாலியல் வன் முறைக்குள் தள்ளப்படுகி றார்கள். 18 வயதினை நெருங்கும் முன. இப் பாலியல் வன்முறை அவர் களின் விருப்பமின்றி திணி க்கப்படுகின்றது. அதில் ஈடுபடாமல் போகும் பட் சத்தில் வன்முறை அவர் கள் மேல் பிரயோகிக்கப் படுகின்றது. இதில் படு கேவலமான கொடுமை யான விடயம் என்ன வென்றால், மூன்றில் இரண்டு பங்கான பாலி யல் வன்முறை நெருங்கிய உறவினர்களாலேயே நட த்தப்படுகின்றது என்பதே.

அண்மையில் BBC Tamil பகுதியில் இடம்பெற்ற கட்டுரை ஒன்றில் இலங் கையில் பாலியல் வன் முறைக்குள் சிறுமிகள் என்ற பகுதியில் தன் அப்பாவே தன் பிள் ளைக்கும் அப்பாவாகும் நிலை என்கின்ற அதிர்ச்சி தரும் செய்தியை வெளி யிட்டு இருந்தது.

இப்படியான நிலை இங்கும் இடம் பெறுவதா கவே புள்ளிவிபரம் கூறி நிற்கின்றது. இதற்கும் தமிழ் சமூகத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என நீங்கள் எண்ணலாம். மனதைத் தைரியப்படு த்திக் கொள்ளுங்கள். எமது சமூகத்தில் இப் பாலியல் வன்முறை மிகப் பெரிய அளவில் இடம் பெறுகிறது என்பதே.

எமது சமூகத்தில் இப் பாலியல் வன்முறைக்கு பல சிறுமிகள், இளம் பெண்கள் உள்ளக்கபட்டிருக்கிறாள். வெளியில் பெருமளவில் செய்திகள் வராத பொழுதும், அப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாத நோயாக எமது சமூக த்தில் தொடர்கின்றது. இப்பாலியல் வன்முறை க்கு காரணம் என்ன? இப்பிரச்சினை எவ்வடி வத்தினுள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறது? இதில் அதிகளவு பாதிக்கப் படுபவர்கள் யார்? இதற் கான சூழல் என்ன? இப் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாகும் சிறுவர், சிறு மிகள் அதற்குப் பின் எப்படி செயற்படுவார் கள்? என்பதை எம்மால் முடிந்தளவில் வெளிக் கொண்டுவர முயல்கி றோம்.

இப்பாலியல் வன்முறை க்கு காரணம் என்ன?

பச்சையாக சொல்ல வேண்டுமெனில் நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நாயாக அலை யும் காமக் கொடூரர்க ளின் காம இச்சையே காரணம்.

கனடாவில் பாலியல் கொடுமைக்குள் தமிழ் சிறுமிகள்!

ஆனால் இந்த காம இச்சைகள் தங்கள் சிற்றின்ப ஆசைக்கு அழி க்க நினைப்பது சின்னஞ் சிறு பூக்களை, சரி இவர்களின் வெறிக்கு என்ன காரணம்? சொந்த தேசத்தில் மனைவி பிள் ளைகளோடு வாழ்ந்த இவர்கள் இப்புலம் பெயர் ந்த மண்ணில் தன்னந் தனியாக வாழவேண்டிய சூழ்நிலை சிலருக்கு. மனைவி இருந்தும் தன் ஆசையை சரிவர அடைய முடியாத நிலை சிலருக்கு. திருமணமாகாத வயது வந்த ஆனால் பெண் இல் லாமல், காம இச்சை யோடு அலையும் நிலை பல பிரம்மச்சாரிகளுக்கு. எதையும் திறந்து வைக் கும் இம்மண்ணில் காணா ததைக் கண்டதுபோல், பல படங்களை பல விதமான சமூக நிகழ் வுகளைக் காணும் இவர் கள் தங்கள் ஆசையை அடைய இளம் பிள்ளை களை தம் பசிக்கு இரையாக்க முயல்கிறார் கள். அதற்கான சந்தர்ப் பத்தை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கும் இவர்கள் சரியான பொழுது வரும் வரை தங்கள் முகத்தி ரையை நல்லவர்கள் போல் காட்டி அலைகின் றார்கள்.

இப்பாலியல் வன்முறை எவ்வடிவத்தினுள் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது?

15 வயதிலிருந்து மிகவயதுபோன ஆண் வடிவங்களில் இவ் வன் முறையாளிகள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், நண்பர்கள், உறவினர் கள், வீட்டில் வாடகைக்கு இருப்பவர்கள் வீட்டு பெரி யவர்கள், வீட்டுக்கு வரும் மதிப்பு மிக்கவர்கள் என பல உருவங்களில் இப் பாலியல் வன்முறையாளிகள் அலைந்து கொண் டிருக்கிறார்கள். இரை தேடும் மிருகங்கள் போல்.

இதில் அதிகளவு பாதிக்கப்படுபவர்கள் யார்?

6 வயதிலிருந்து 16 வய திற்கு உட்பட்ட சிறுவர் சிறுமிகளே அதிகளவு பாதிப்பு அடைகின்றா ர்கள். 16 வயதிலிருந்து 19 வயதிற்கு உட்பட்ட teen agers குறிக்கப்பட்டளவு நண்பர்களாலும், மற்றும் பலராலும் பாதிக்கப்படு கிறார்கள். 6 வயதிலி ருந்து 16 வயதிற்கு உட் பட்ட சிறுவர் சிறுமிகள் தனிமையில் இருக்கும் பொழுது அல்லது தாய் தந்தையரால் இன்னொரு வரின் பாதுகாப்பில் விடப் படும் பொழுது இச்சம்ப வம் நிகழ்கின்றன.

இதற்கான காரணம், பின்னனி என்ன?

தனிமை, அளவுக்கு மிஞ்சிய கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கை, மதி ப்பு! ஒருவர் மேல் வைக்க ப்படும் அளவுக்கதிகமான பாசம் என்பன,இவர்கள் சிறுவர் சிறுமிகளை பலவீனமா க்கி தங்கள் இச்சையை அடைகிறார்கள்

இப்பாலியல் வன்முறை க்குள் உள்ளாக்கப்படும் சிறுவர் சிறுமிகளின் (beha viors) செயற்பாடுகள் எப் படி மாற்றமடைகின்றது. (சில விடயங்கள் பாலியல் வன்முறை தாண்டிய வேறு abuse இனால் இடம் பெறலாம்)

- Lack of interest, or drop in marks at school.
- Child may have become involved in prostitution
- Symptoms of withdrawal
- Change of eating and sleeping behavior
- Nightmares or bad dreams
- Child acts in a seductive manner
- Child may runaway
- Rebellious behavior
- Social difficulties
- Displays violent behavior to animals or dolls.
- Unwillingness to change for physical education classes.
- More accident prone
- Excessive crying
- Child displays acts depicting sexual situation
- Onset of lies
- Wetting their bed
- Edgy, nervous or hyperactive behavior
- Sexual knowledge inappriate for child's age.
- Problems sleeping
- Thumb sucking.

மேற்கூறிய பழக்கவழக் கங்கள். சில வேறுபட லாம். எமது சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறைகளால் இப்பாலியல் வன்முறை எமது சமூகத்தினுள் பெரி தளவில் இடம்பெறுகின் றது என்று கூறியிருந் தோம். அதற்கு அமைய சில உதாரணங்கள்.

உதாரணம் 1
எமக்கு கிடைத்த தகவல் களை, கதைகளை, அவர் கள் எழுதியதிலிருந்து எமது வடிவத்தினுள் மாற்றி தருகின்றோம். காரணம், சிலரின் எழுத்து முறை வேறுபட லாம் என்பதால்)

எனது பெயர் அவசியம் இல்லை. நானும் எனது தங்கைகளும் கனடா வந்து நான்கு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. எனது அப்பாதான் எங்களை இங்கு அழைத்திருந்தார். எங்கள் வீட்டில் எனது சித்தப்பாவின் பிள்ளைகளும், (தங்கை முறை) இருக்கின்றார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து ஐந்து பேர், இருவர் பத்து வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள். எங்கள் வீட்டிற்கு எனது அப்பாவின் நண்பர் ஒருவர் தினமும் வருவார். அவர் நிறைய படித்தவர். நன்றாக கதைப்பார். எங்களை வந்த புதிதில் அவர்தான் எல்லா இடமும் கூட்டிக்கொண்டு போவார். நாங்கள் மாமா என்று அன்பாக அவருடன் பழகினோம். காலப்போக்கில் அவர் வீட்டில் இருக்கும் பொழுது எங்களுடன் நல்லவர் போலவும் வெளியில் சென்றால் வேறு விதமாகவும் நடக்கத் தொடங்கினார். எனக்கும் எனது இரு தங்கைச்சிமாருக்கும் எப்பவும் காமக் கதைகளை கூறிக்கொண்டேயிருப்பார். ஆரம்பத்தில் இதை விளையாட்டாகத் தான் நாங்கள் விட்டுவிட்டோம். ஆனால், அதற்குமேல் அவர் எங்களிடம் அசிங்கமாக நடக்க முற்படுகின்றார். இதை வீட்டில் எப்படி சொல்வது என்று தெரியவில்லை. வெட்கமாகவும், அவமானமாகவும் இருக்கின்றது. நாங்கள் யாரிடம் சொல்வது என்று தெரியாமல் தவிக்கின்றோம், அவர்தான் எங்களது இரு தங்கைகளையும் பள்ளிக்கூடம் கூட்டி செல்பவர். அவர்களுக்கும் இவரினால் பிரச்சினைகள் வந்திருக்கலாம். தயவு செய்து உதவுங்கள்...

கனடாவில் பாலியல் கொடுமைக்குள் தமிழ் சிறுமிகள் !

(இவர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்றே நம்புகின்றோம்)

உதாரணம் 2
எனது மாமா இலங்கைக்கு போக இருந்தார். அவரிடம் ஊரில் இருக்கும் எனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களுக்கு உடுப்புகள் கொடுத்துவிட சென்றிருந்தேன். மாமாவின் மனைவி அவரை விட்டு ஓடிவிட்டார். மாமா, இலங்கை போவதே இன்னொரு கலியாணம் செய்யத்தான். மாமா வீட்டை போன என்னை மாமா பாலியல் விடயத்தில் ஈடுபடுமாறு வற்புறுத்தினார். நான் ஒருவாறு தப்பி வீடுவந்து விட்டேன். இதை அம்மாவிடம் சொன்ன பொழுது யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம் என்று தடுத்து விட்டார். (இவருக்கு வயது 17) எனது நண்பி ஒருவரின் மூலம் அப்பெண்ணின் கதை எனக்கு தெரியவந்தது. அப்பெண் சிறு வயதாக இருக்கும் பொழுது "வயதிற்கு வரும் முன்பே" இதே மாமனால் பாலியல் வன்முறைக்குள் உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறாள்)

உதாரணம் 3
பிரபலமான கல்லூரி. அதில் தமிழ் சமூக அமைப்பில் இயங்கும் ஒருவர் ஆசிரியராக இருக்கின்றார். அவர் தனது வகுப்பில் படிக்கும் தமிழ் மாணவிகளை தனது சோக கதைகளை கூறி தனக்கு சந்தோசத்தைத் தருமாறு கெஞ்சுவதாக அக்கல்லூரியை சேர்ந்த மாணவிகள் சிலரிடம் இருந்து இச்செய்தி தெரியவந்தது. தனது மனைவி நோய்க்காறி என்றும், இவர் தனிமையில் வாடுவதாகவும் தெரிவித்து பல மாணவிகளின் வாழ்க்கையில் பிரச்சினையை உருவாக்குகின்றார்? (இதில் எவ்வளவுக்கு உண்மை என்பது தெரியாது ஆயினும், நெருப்பின்றி புகை வராது என்பதற்கு இணங்க.....)

மேற்கூறிய கதைகளை தாண்டி வெளியில் சொல்ல முடியாத அசிங்கங்கள் எமது சமூகத்தில் அரங்கேறுகின்றன. இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டிய விடயம் என்னவென்றால், வெளியில் சொல்லமுடியாமல் அப்பிரச்சினையின் பாதிப்பை பெரிதளவில் அறிய முடியாத அப்பாவி சிறுமிகள் பற்றியதே. வயது வந்த பெண்களே பயப்படும் பொழுது, தாம் என்ன சூழ்நிலைக்குள் தள்ளப்படுகின்றோம் என்று அறியாமலேயே, அழிந்துபோகும் அவர்கள் மென்மைக்கு யார் பதில் சொல்வார்கள் என்பதே.

இப்பிரச்சினைக்கு முக்கிய காரணம் என்ன? மூடிமறைக்கும் எமது மனோபாவமே காரணம். முரண்பட்ட கலாச்சார அமைப்பு எமக்குள் இருப்பதே காரணம்.
மோட்டுத்தனமான நம்பிக்கைகளே காரணம். அளவுக்கதிகமான முறையில் ஆசைப்படுவதே காரணம். எமது சமூகத்தின் அமைப்பில் முரண்பட்டு நிற்கும் பிற்போக்கு வாதம் களையப்பட வேண்டும். குடும்ப அமைப்பு சிதைந்து போகக் கூடாது என்கின்ற போர்வையில் மனித மனங்களை சாகடிக்கும் வறட்டு கௌரவம் களையப்பட வேண்டும். சின்னப் பிள்ளை தானே, இனிமேல் பார்க்கலாம். எனத்தட்டிக் கழிக்கும் எண்ணங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும்.

சரியான முறையில் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு எட்டப்படாதவரையில் பாலியல் வன்முறை தொடரும். இது இப்பொழுது ஒன்றும் தோன்றவில்லை, எப்பொழுதும் எங்கும் இருக்கின்றது. இதற்கு நாம் என்னதான் செய்ய முடியும் என்று நீங்கள் தட்டிக்கழிப்பீர்களானால் நாளை இன்றை இளம் சமூகம் வழிதவறிய சமூகமாக மாற்றப்பட வாய்ப்புகளை நீங்களே உருவாக்கியவர்களாவீர்கள். எது காயப்பட்டாலும் மனம் காயப்படும் பொழுது விரக்தியின் எல்லைக்கு இன்று இல்லாவிட்டாலும் காலப்போக்கில் அவர்களை மாற்றிவிடும். உங்கள் பிள்ளைகளின் நிலைக்கு பெற்றோர்கள் நீங்கள்தான் முழுக் காரணம். Abuse என்பது Sexual மட்டும் சம்மந்தப்படவில்லை என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். எங்கள் நாட்டில் எப்படி பிள்ளை வளர்ப்பு முறை இருந்ததோ அதை இங்கு பின்பற்ற முயல்வது மிகப்பெரிய தவறாகும். அளவுக்கு அதிகமாக மற்றவர்களை நம்பி உங்கள் பிள்ளைகளை அவர்கள் பாதுகாப்பில் விடுவதும் தவறாகும். யார் பொறுப்பில் இருந்தாலும் கண்காணிப்பு அவசியம். பிள்ளைகளின் நாளாந்த நடைமுறைகளை கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் பாடசாலைக்கு சென்று அவர்கள் கல்வி சம்மந்தப்பட்ட விடயங்களை ஆராய வேண்டும். அவர்களோடு நண்பர்களாக பழக வேண்டும். இவைகளை விட்டு பணம் சேர்ப்பதும், ஆடம்பர வாழ்க்கை வாழ்வதும்தான் உங்கள் குறிக்கோள் என்றால், எதற்கு பிள்ளைகள்? தனியாக வாழ்ந்துவிட்டுப் போங்கள்.

பாலியல் வன்முறை எமது சமூகத்தில் பெரியளவில் இடம் பெறுகின்றது என்பது எவ்வளவுக்கு உண்மையோ, அவ்வளவுக்கு இது தொடரும் என்பதும் உண்மையே. அநியாயமாக இளம் காலத்திலேயே பிஞ்சுகளை சிதைக்கும் அரக்கர்கள் அதிக அளவில் இருக்கின்றார்கள் என்பதும் உண்மையே. இளமையில் சிதைந்துபோன பெண்/ ஆண் பருவத்தில் பாதை மாறிப் போவதற்கு இவையே ஒரு விதத்தில் காரணமாக இருக்கின்றது என்பதும் உண்மை.

பாலியல் வன்முறையாளிகளே பிள்ளையின் வயதில் உடன் பிறந்த உறவுகளின் வயதில் நண்பர்களின் வயதில் இருக்கும் இளம் சந்ததியை சிதைக்கும் உங்கள் கொடூரக் குணம், வெட்டி எறியப்பட வேண்டும். நாளை நீங்கள் விதைத்ததை அறுவடை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் மறவாதீர்கள்.

ஒரு இனம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும் எனில் அது சார்ந்த சமூகம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சமூகம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டுமெனில் அது சார்ந்த குடும்பம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதில் குடும்பத் தலைவர்கள் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

வேலியே தன் பயிரை தானே மேயும் சமூக போக்கு உள்ளவரை வன்முறை, பாலியல், என தொடரும் சமூக குற்றங்கள் குறைவதற்கு வாய்ப்பு அரிதாகிவிடும். இது மாற வேண்டும். மாற்றம் என்பது தனிமனித தொடக்கம்................

-யாசகன்

YUTSA யோர்க் பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர் அமைப்பு

York University Tamil Students Association

On Tuesday October 11, 2005 YUTSA (Tamil Students Association @ York) celebrated their annual Saraswathy Pooja. This event started off with opening mantras sung by our own cultural coordinator Raman and his brother Rajan, followed by a karnatic dance, and live songs and music by our own York students. After the pooja, students were treated to great home cooked foods, from aval, pongal, vadai, and much more.

Our executives decided to organize something new and different…. and we did. The highlights of this event, undoubtedly was the dance, and music. For many of our old students this was by far "the best Saraswathy pooja" they've participated in. York's TSA executives will be planning more upcoming events. Although we do have cultural and social activities, we try to focus more on our culture and bring awareness and unity among our Tamil students as well as education people of other ethnic backgrounds of our true selfs.

We hope and look forward to working with other university TSAs as well as high school students in our Toronto community in implementing peace and unity. Please visit our web site at www.yutsa.com and check often.

On behalf of the TSA execs I would like to give special thanks to our performers Sharla, Durga, Petunia, Ramanan, Ranjan, Vakeesan, and special thanks to Sathya (unfortunately we don't have his picture) for his singing which truly filled that day with essence. Thank you guys all once again, and special thank you for everyone who came that day. We hope to see you all in the future!!

Durga with the veenai, and Petunia singing

Ramanan with tablas, and his brother Ranjan

york stdudents

Ramanan's brother Vakeesan on keyboard

Sharla

Saraswathy Pooja

From Left to Right
Standing: Mathu Balachandran (**president**), Puvi (Aaron) Srisanthrarajah (**treasurer**)
Sanjay Chreekantha (**1st year rep**), Ajith Sivasubramaniam (**secretary**), Ramanan Muthulingam (**cultural coordinator**), Aravinth Kanagaratnam (**web master**).

Sitting: Sherin Rasian (**social coordinator**), Karthiga Thayananthan (**cultural coordinator**), Sarva Jeyapalan (**Social coordinator**), Manojah Ganeshalingam (**Vice president**), Haran Karunakaran (**sports coordinator**)

Aaron Srisathrarajah
(TSA treasurer)

Child Sexual Abuse

Where to Get Help

Child Welfare

There is a legal obligation to report all suspected child abuse to Child Welfare. However, beyond this obligation Child Welfare can be very helpful to you if you suspect (or know) that your child has been sexually abused. As an agency, Child welfare is very experienced at investigating suspected child abuse. As well, they work closely with the police in this area and this only enhances their services. A call to Child Welfare does not mean that your children will automatically apprehended, unless they are still in danger of being abused. As long as you are ensuring your child's safety from the offender Child Welfare is a resource that is there to help you. Not only will they be involved in the investigation, but also possibly the apprehension and prosecution of the offender, but they will also help you to locate counseling resources for yourself and your child.

It is important to get the help for your child that you feel they need after the sexual abuse. There are three areas where you may feel assistance would be warranted - medical, legal and emotional.

Medical

It is extremely important that your child receives medical attention as soon as you know of the abuse (or suspected abuse). Your pediatrician may be of help to you in determining if anything has happened to your child. Even if there are no visible signs or injury, there may be internal injuries, infection, sexually transmitted diseases, or pregnancy (depending on the age of your child).

Counseling

Counseling can help with the emotional aftermath of sexual abuse for both you and your child. There are many individuals and agencies that offer counseling in Edmonton and the surrounding area. Most will require you to have reported that abuse to Child Welfare before they will begin counseling. In some instances they will see both the child and the non-offending parent, and in other instances you will get completely separate counseling. The cost ranges from free, to what you can afford, to private counselor rates. To find out what option will work best for you - you can call our crisis line (423-4121) and ask for referrals.

Legal

You can get legal assistance from the police and, later, the courts. If you require more information on these, please refer to Legal Information.

children should be seen, heard and believed

Important messages to convey to the child are:

- It's not your fault
- I believe you
- I'm glad you told me
- I'm sorry this happened to you, and
- Together, we will try to get you the help you need

TO kids….Turn to page 16 to see if you're a WINNER of a special Halloween prize.

Dear Cid

I have a 13 year old daughter. I am worry about her a lot when I hear more and more high school kids are having sex and becoming pregnant. Isn't it against the law. Why would a 14 year old want to be sexually active?

Mrs. Kuna

Dear Mrs. Kuna
As new immigrants to this country all of us feel out of place. We do things to fit in and have a sense of belonging even if it means going against what was morally instilled in us all our lives.

When a question emerges why a 14-year old would be sexually active? We are perplexed. Why???? Are the parents not strict? Or have very thin moral fiber? The child was not taught good mannerism? Is the child eager to go up? Too much media influence? Even though all these statements could be true one important reason stands out that is, they didn't spend enough time with the child. They were not there for the child when he/she needed them. Most of the sexual offenders are people the children know. Consensual sex with 16 years old or under would still be a criminal offence. As Young adults are very impressionable they learn fast and follow the trends to fit in. Parents work around the clock to make ends meat while children are left alone for long hours without any supervision.

Children need lots of love and affection to grow. As dependents they trust who ever can take care for them. It is very imperative that the adults do not misbehave, confuse or abuse the children. It is important to teach the children through positive reinforcement to guide their behavior rather than punish them to behave the way an adult would want them to behave. Understanding what is causing the problem, when and how often it seems to happen will help you to decide what to do.

Children who witness violence in their home may suffer emotional damage watching a loved one being physically or verbally attacked. Developing a positive relationship between children and caregivers making them feel good about them selves is very essential in developing self-control. Parents should interact with their children in a positive way so they realize that it is only their behavior that the parents don't approve of and not them.

Cid

Dear Cid...

Do have a burning Question you want answered? Ask Cid

Valued readers plese send in your question, query, issues and matters to cid@totamil.com
Responese will be posted at the next issue by cid

Child Sexual Abuse

(Behavioural & Physical indicators)

Please note that some of these behaviours may have other explanations, this is merely a guideline for identifying possible sexual abuse.

- Lack of interest, or drop in marks at school
- Child may have become involved in prostitution
- Symptoms of withdrawal
- Change of eating and sleeping behaviour
- Nightmares or bad dreams
- Child acts in a seductive manner
- Child may runaway
- Rebellious behavior
- Social difficulties
- Displays violent behaviour to animals or dolls
- Unwillingness to change for physical education classes
- More accident prone
- Excessive crying
- Child displays acts depicting sexual situation
- Onset of lies
- Wetting their bed
- Edgy, nervous or hyperactive behavior
- Sexual knowledge inappropriate of child's age
- Problems sleeping
- Thumb sucking
-

Physical indicators that your child may be a victim of unwanted sexual abuse:

- Strange bruises in the shape of blunt objects
- Venereal Diseases
- Traces of blood on underwear
- Strange unexplainable injuries
- Cuts, bruises, or rashes around the genital area
- Pain or bleeding around genital area
- Swelling around the anal region
- pregnancy

அக்கரையும் பச்சையாகுமா?

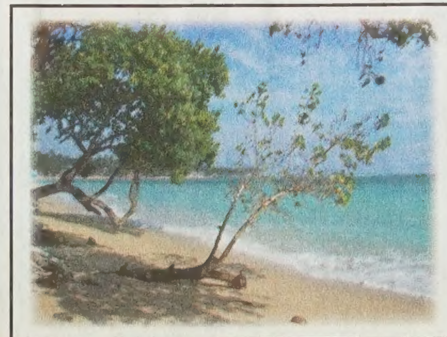
மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகுமா என்று ஒரு கவிஞன் அன்று கேட்டான். அது இன்று நடந்தேறுகிறது போலும். பாரம்பரியம் மிக்க எமது கலாச்சாரமும் பண் பாடும் வெறும் பகட்டுக் கௌரவத்திற்கு இரையாக்க ப்படுகின்றது. இவையெல் லாம் நடப்பது வெளிநாடு களில் மட்டும்தான் இவற்றிற் கான காரணம்? எம் தாய்மண்ணையும், மக்களை யும், அவர்கள் தம் ஒழுக்கங் களையும் எண்ணும் போது நாமும் ஏன் அவ்வாறான ஒரு வாழ்வை இங்கு வாழ்ந்து காட்டக் கூடாது? நான் ஓடி விளையாடித் திரிந்த என் அன்னை மண் ணின் பசுமையான நினை வுகள் என் கண்முன்னே நிழலாடுகின்றன. வெளிநாடு வந்தேன்(வெளுத்ததெல்லாம் பால் என்று நம்பி) நிறைய எதிர்பார்ப்புகளும் எண்ண ங்களும் நிறைந்திருந்தன. ஆனால் அனைத்தும்? இங்கு நாம் கேட்க வேண்டிய வினா மகிழ்ச்சிக்கு என்ன விலை? ஏனெனில் அது எம்மிடம் காணப்படுவதில்லை. அருகி க்கொண்டே செல்கிறது. ஒரு நிமிடம் கூட ஓய்வின்றி திரியும் மனிதர்களையே பார்க்கின்றேன். அதைவிட மேலாக மனிதாபிமானமே.

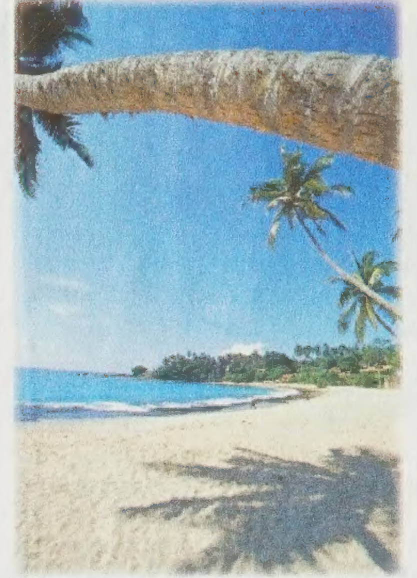
ஒரு தேவை கருதி எனது கனடிய நண்பனிடம் பணம் பெற்றேன். திரும்ப கொடுக் கையில் வட்டிப்பணமும் கேட்கிறான். இதை நாம் ஊரில் நோக்கினோமானால் என் அனுபவம் : என் நண்பனிடம் பணம் கேட் டேன் ஒரு தேவை கருதி, அவன் அதை தரும் போது கூறியது மச்சான் இதென் னடா போகும் போது எம் மோடா வரப்போகுது, எல் லாம் இருக்கும் வரைக்கும் சந்தோசமாக இருக்கத்தான் என்று. அவ் இளம் வயதில் அவனிடம் இருந்த அப்பரந்த சிந்தனை? எம் கனடா நண்பர்களிடம் காணலாமா? நான் நேசிக்கும் நெஞ்சங் களில் அவனும் ஒருவன். காலத்துக்கு காலம் எம் குணம் பண்பாடு, மாறுப டுமா? இதேவேளை நாம் வளரும் சூழல், வளருகின்ற விதம் எம்மை ஏதோ ஒரு திசையில் இட்டுச் செல்லும். நம் தாய் நாட்டில் காதலை போற்றி வாழும் எம் காத லர்களும், காதலுக்காக எதையும் செய்யும் உறவு களும் இருக்கின்ற வேளை யில் இங்கு காலையில் ஒருவனுடன் திரிந்த காதலி, மறுநாள் இன்னொருவனு டன் கா(த)லியாக திரிகி றாள். காதலனும் விதிவிலக் கல்ல. இவ்விடத்தில் நாம் யாரை நோவது? தமிழை பேச வெட்கப்படுபவனை நாம் தமிழன் என்று சொல் லலாமா? தமிழை கற்க துடிக்கும் பலர் மத்தியில்

நாம் இங்கு பேச மறுக் கிறோம். இதையா பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்பது?

இதுதான் வெளிநாட்டு வாழ் க்கை என்று கூறி மூடி மறைப்பதா? அல்லது பெற் றோரின் வளர்ப்பு என்பதா? இங்கு நாம் எதை எதிர் பார்ப்பது? என் உணர்வு களை எம் தமிழினமே புரிந்து கொள்வீர்களா? எம் வாழ்க்கைக்கு ஒரு அர்த்தம்

வேண்டும். பகட்டு வாழ்க்கை வாழப் பிறந்த இனமல்ல எம் தமிழினம். சொல், செயல், உணர்வுகளில் உரமேறிய இனம் எம் தமிழினம். எந் நிலையிலும் நாம் எம் பண் பாட்டை மறக்காது, எம் ஊர் வாழ்க்கை முறையை உணர்ந்து இங்கும் அதைப் போன்று வாழமுயல வேண் டும்? நாம் நினைத்து முடிக் காத காரியம் என்று எதுவும் உள்ளதா? ஒவ்வொரு மனதி லும், (குழிதோண்டிப் புதைக் கப்பட்டிருக்கும் அல்லது புதையுண்டிருக்கும்) எம் பண்பாட்டை மீள வெளிக் கொணர்ந்து எம் தமிழின த்தின் தன்மானத்தை காக்க வேண்டும். முடியுமா? இந்தக் கேள்விக்கே இடமில்லை. முடியுமா என்ற நினைப் பிற்கே இடமில்லை. மாறாக எப்படி இதை நிறைவேற்று வது என்று சிந்தியுங்கள்? இறுதியாக மிகுந்த எதிர் பார்ப்புடனும், எம் தமிழி னம், எம் பண்பாட்டை எப்பொழுதும் கட்டிக்காப் போம் என்ற நம்பிக்கை யுடனும் .....

அஜித்

Healing from Child Abuse: A Personal Account

Everyone called the old man "Uncle" Ray. He had a huge, hawk nose and lied to folks about being an Indian. Ray Pierce taught me how to read deer tracks and make bird calls. When I was ten, he taught me how to shoot a .22 bolt action rifle: site in; focus; take a breath; let half out and hold it; squeeze the trigger; right palm up; hand around the ball; up; back; forward; down; repeat.

I had the perfect chance to put a bullet thru the back of his head. I regret that I did not do so.

He's long since dead, but he caused damage for many women who are now wives, mothers, grandmothers, friends.

In the 1950s he ran a small vacation site in Montmorency Co., MI. In the fall and winter, hunters filled the cabins. In the summer, families rented the cabins and let their kids walk around the fish pond, sit under the pine trees, and swim in the bend of Gilchrist Creek. Ray Pierce molested every little girl he could get his calloused hands on. I was one of them.

It began the summer I was four. By the time I was eight, I had figured out how to avoid him during my family's summer stays. Even as I approach 50, there are times that the past given to me by Pierce comes over me in a cold wash and freezes me where I am.

Before my children could even talk, I told them often and in the presence of other adults, "No one should touch between your legs or inside your pants. No one should ask you to touch his body. No one should give you weird kisses with the tongue. Tell Mommy if anybody ever does this. Even if the person says it's a secret."

Children need information to protect themselves. Usually, the abuser knows everything, and the child knows nothing. The abuser knows the object of the game; the child does not.

At four, and five, and six, I was completely confused. "Why is this old man touching me like this? Why do my parents act as if he's their friend? Why does he act as if he's my friend?"

Like many children whom pedophiles select as victims, I did not have a close relationship with my parents. So when the old man said, "You like this, don't you? This is our secret. Don't tell anyone," I was sure it was something that would make my parents angry to hear about, and I felt their anger would be directed at me. Besides, why would they believe me? I figured that if I told, I'd either get hit because I had let it happen, or they'd say I

The first summer was the summer before I started kindergarten. Since I had told no one after the first summer it happened, I knew I couldn't tell anyone the second summer it happened. I feared if I told them, their response would be, "What?! You mean this happened last year, and you didn't tell? Why not? Why did you let it happen?" SMACK!

I was five the second summer it happened. I was getting ready for first grade. I could not read, but I could write my name with effort and do simple addition.

I had some warning before the first summer that it happened. I had an older half-sister with whom I shared a bedroom. As we lay in our bunk beds one night, lights out, going to sleep, she told the story of what this man had done to "another girl, one that we met last summer." It sounded made up. After it happened to me, she said she was that "other girl."We made a pact, my half-sister and I: I would never leave her alone with Pierce; she would never leave me alone. Still, he was smarter than two little girls, and he didn't seem to mind sticking his hands inside my pants even when there were other children present.

I learned to dress differently. Before, I had loved dresses, but when my mother was packing clothes for our stay the second summer, I insisted, "no dresses, only pants." Dresses make little girls so frighteningly accessible. Summer by summer, I got better with the dressing. Jeans with a zipper and a belt were best, matched up with a pull-over, no-button shirt with short, fitted sleeves. I'd tuck the shirt in, cinch the belt tight and put the buckle on the side so that I could make the buckle hard to get at if I could keep my arms down. Before I was eight, I knew how to make myself inaccessible.

Understandably, my parents must have welcomed the respite from child care when Pierce would offer to sit by the creek with children and tell stories in the evening. "Go with 'Uncle' Ray, and do as he tells you." A standard command parents give children when they want their kids to behave for someone else. One more confusion for a child.

As for the false use of the title "uncle," it added confusion for a young child. To me "uncle" meant somebody in the "grandma and grandpa family," someone who would treat me kindly and allow me to eat his food and run loose in his house. "Uncle" meant, "Everything's safe, and he won't even yell."

Nothing was safe with "Uncle" Ray. He would send my parents Christmas cards with a picture of the cabins at Gilchrist Creek. My parents saw them as a business promotion; I saw them as mid-year threats-across-the-miles.

As a third grader I finally told someone a little of what had happened. Another little girl and I walked side-by-side on the cinder path on our way to school. I told her about Pierce. A child herself, she told other children. I spent the rest of that school year being taunted by the words and hand gestures of a small group of snotty-nosed third-grade boys. As I would walk the half-mile to school, they would walk ahead of me, walking backwards so I could see them make gestures with their hands on their crotches.

page 14

அவசர சிகிச்சை தேவை

சீர் கெடுக்கிறது
சின்னச் சமுதாயம்
மூச்சுக்கு முன்னூறு தடவை
மூத்தகுடி என்று மூதறிஞர்கள்
மூலையிலிருந்தும் மேடையிலும்
சொல்லும் தமிழ் குடி
சீர்கெடுக்கிறது
(சில) சிறார்களால்
ஈழத்தில் தமிழனென சொல்லி
தலை நிமிர வைக்கிறது
தன்மான தமிழ்ப்படை
இடம்பெயர்ந்த நாட்டிலோ
தமிழனென்று சொன்னால்
தலைகுனிய வைக்கிறது தமிழ்க்
காங் (Gang)
தமிழ் மொழி மெல்ல சாகும் முன்
தமிழனின் மானமும் மரியாதையும்
வேகமாக மரணிக்கும் நிலை
மொழியும் மானமும் தான் மனித
மூச்சு
இரண்டும் இல்லையேல் அது
மாண்ட மனிதன்
இன்னிலை தொடர்ந்தால்
தரணியெங்கும் தமிழனுக்கு தடை
நிற்பதற்கும் இருப்பதற்கும்
விழா எடுப்பதற்கும்
விற்பன்னர்களே
இதை நிறுத்துவதற்கு
நினைத்தீரோ செய்தீரோ
ஆய்வாளர்களே ஆரம்பியுங்கள்
இதை தடுக்க
அடுத்தகட்ட ஆய்வை
வைத்தியர்களே இளம் சமுதாயம்
எனும் உடலுக்கு
அவசரசிகிச்சை தேவை
மருந்துண்டோ?
மனோவியலாளர்களே
படம் பிடியுங்கள் இவர்கள்
மனதை
மாற்றத்திற்கு இடமுண்டோ என
நம் உருமைப் போராட்டத்துடன்
உட்சேர்ப்போம்
இவ்வுறவுகளுக்கான
நல்வழிப் போராட்டத்தையும்
நான் நீ என்று நமக்குள்
நாறாமல்
நாமென நினைத்து நடைமுறைப்
படுத்துவோம்
நாமும் தமிழனென சொல்லி
தலை குனியாமல்
தன்மானத்துடன் வாழ்வோம்.

ஈழவன் சுந்து

இழப்பு

சிந்துஜா

இழந்ததை சொல்லவா?
இல்லை இழப்பதை சொல்லவா?
இழப்பின் மறுசொல்லே பிரிவுதானே.

உன்னை இழந்த போது உன்னை மட்டும்
இழக்கவில்லை.
என் உயிரையும் தான்.
என் கனவுகளை இழந்தேன்
என் இன்பத்தை இழந்தேன்.

பூ பூக்கும் மாதத்தில் தான்,
உன்மீது கொண்ட காதலும்
மலர்ந்தது. காலம் சென்று சொல்ல
பூ உதிரும் மாதத்தில் தான்
நீயும் என்னை விட்டு
உதிர்ந்தாய்!

உன்னை இழந்த பின் உயிர்
வாழ கூட பிடிக்கவில்லை.
இறைவனிடம் மனு அனுப்பினேன்
நான். இழந்தவற்றை மீண்டும்
தா என்று இறைவனே என்
மனுவுக்கு பதில் அழிக்கவில்லை
இறைவன் மீது கொண்ட
நம்பிக்கையை இழந்தேன்
கண்ணீர் உடன் கலந்து
கொண்டது உன் நினைவுகள்
நீளமான இரவுகளில்
அகலமான கனவுகளோடு
காலம், செல்ல மீண்டும் அதே
வலியோடு என் இதயம் ஏங்கியதுண்டு.
நீ மீண்டும் என்திசை
பாராயா என்று?

என் மனத்திரையில் நீ காட்டி
சென்ற பார்வையும் உன்
அன்பு மொழியும் தான் மரமாய்
வளர்ந்து நிற்கின்றது
இன்று வருவாயா?
நாளை வருவாயா?
என்று என் மனம் ஏங்கியதுண்டு
நிமிஷங்களாய், மணித்தியாலங்களாய்,
நாட்களாய், மாதங்களாய் உன்னை
நம்பி காத்திருந்தது உண்டு!

என் விழி பார்க்கும் திசை
எல்லாம் நீ தெரிவாய்
என்று ஏமாந்ததும் உண்டு
உன் மீது கொண்ட அன்பான
காதலையும், நம்பிக்கையும் என்
இதயம் இன்றும் இழக்கவில்லை
இழந்து கொண்டு இருக்கிறேன்

என் உயிர் ஓசையை, என்
நிழலை என் உலகை
என் ஆசைகளை
இவற்றையெல்லாம்
இழந்து கொண்டு
மரண படுக்கையில்
சில நிமிடம்
நிஜத்தில் சில நிமிடம்
உனக்காக வாழ்கின்றேன்
உறவின் அருமை
அழுப்பில்
கண்டு உன்னையே நான்
நேசிக்கின்றேன்!

The Pain Will Never Go Away

The pain will never go away;
The wound will never heal.
The evil that was done to you
Is now your eyes, your heart.

The black will never turn to gray;
The blood will not congeal.
The violence is never through;
The past does not depart.

Time will merely make you whole,
Consuming what you are:
Part sufferer, part comforter,
Part victim, part new song;

Part mother of an angry soul,
Part child of despair,
Part witness and part conqueror
Of all that did you wrong.

Women deferring pregnancy risk heartbreak

Women who put off getting pregnant till past their mid-thirties are defying nature and risk the heartbreak of infertility, miscarriage or other complications, doctors warn.

"Women want to 'have it all', but biology is unchanged," they said in an editorial in the British Medical Journal.

An increasing number of women in Western countries are delaying having a baby till later, many for career reasons.

But women over 35 face a greater chance of suffering age-related fertility problems including miscarriages, ectopic pregnancies, twin births, bleeding and high blood pressure.

Once women pass 40 these risks increase dramatically, said consultant obstetrician Susan Bewley, one of the editorial's authors.

"We are seeing the disease burden of this social trend going up. As the number of older mothers is going up, most are fine, but in our gynaecological and obstetric clinics we are seeing a lot of casualties of this trend," she said.

Bewley and her colleagues warned in their editorial public health authorities were ignoring an "epidemic of pregnancy in middle age."

"Doctors and healthcare planners need to grasp this threat to public health and support women to achieve biologically optimal childbearing," they wrote.

"No serious research is being undertaken into the additional costs to the National Health Service, the increased load on maternity services and neonatal units, the extra costs to employers of later maternity leave, or consideration of means that enable women to have children earlier."

Fashion for moms-to be

Today's expecting mothers have developed a sense of style. They want a refined and personal touch in the how they dress. ''A woman's sense of style does not change just because her shape does.'' Pregnant women want to present themselves in the most updated lifestyle. They do not have the time to slow down their pregnancy and no room to miss a beat of the fashion pulse.

Today's women are in a fashion dilemma and most pregnant women end up shopping till they drop. There is no correct way of dressing during pregnancy; all you have to do is go with your needs. Make the most of your personal style. There is no need for reinventing the wheel or follow the fads. Just a bit of modification and belief in yourself can make you look fantastic and feel comfortable. Maternity wear with a bit of style can take you not only through pregnancy but also beyond pregnancy with confidence and grace.

Pregnancy is a beautiful time in a woman's life. So pamper yourself with the comfort and fashion that you'd expect from your pre-pregnancy clothing wardrobe. Most moms-to-be want to wear the same kind of clothing they would wear when they are not pregnant, but going to work when pregnant can raise fashion problems. So just relax, enjoy and discover the world of maternity wear in style.

Maternity wear need not be dull and boring. Let your imagination flow and create new styles, feel comfortable and confident. Women need to know that they can look as cool as they looked before they were pregnant, all within their budget

Oversized garments are not a substitute for maternity wear as they are large everywhere including the seat of the pants and the shoulders. Big shirts and tent like dresses are maternity clothing history. So do not wear oversized garments as it may make you look as well as feel dull

Short kurtas with loose salwars/pants are also suitable for expecting moms. For work, you could team up maternity pants with sleeveless tops and semi-formal jackets to give a formal yet comfortable look. Avoid wearing closed necklines or full sleeves.

Do not tuck in shirt, instead leave them out and long. Wearing scarves tied around shoulders can lift up the eye movement.

Choose fabrics that allow the skin to breathe. Lycra is very popular fabric as it can take the body curves easily. Comfort is on priority so the

garments should be such as to allow lot of room on your lower body area. Terry voiles, chiffons in colorful floral prints look ideal for expecting moms

A-line dresses, tops with empire lines embellished with lacy trimming are appropriate for daywear. Choose smaller prints or vertical lines as they give leaner look.

If you do not want to invest too much in your maternity wear, just buy a well-cut pair of trouser/salwar and skirt in dark colour, a couple of tops to team it up which see you until you go on maternity leave.

Also, you can transform your favorite Levis jeans by cutting the belt and attaching an adjustable waistband to it. You can still wear your favourite jackets. Just leave them open.

For night you could have A-Line nighties in pastel shades with satin

Shamini

Why the lives of the innocent?

It may be better to light one small candle than to curse the darkness but what happens when one looses this candle? Rishikesan Selvarajah was the candle that his family depended on. Rishikesan, commonly called Rishi, was born in Sri Lanka on January 5, 1983. His father Ramupillai Selvarajah brought the family to Canada in August of 1999 to escape the civil war in Sri Lanka. Rishi was an honour student at his high school W.A. Porter Collegiate; his favourite subject was Math. In his spare time, he worked at Loblaws. He was a devoted son, a religious young man and a talented individual. In a condolence letter to the Selvarajah family, a faculty member from the school writes "A professor from York University, who came to observe a student teacher, was impressed with how fast Rishikesan was able to grasp new concepts and apply them abstractly to different questions". Rishikesan Selvarajah proudly utilized the gifts that God had given him. He was one of the founding members of a volunteer peer tutor organizations at W.A. Porter. Rishi respected his Tamil roots and hoped for a peaceful Tamil community in Canada. He was known to be a caring friend to all those who knew him. Sujeevan Sritharan was the first born in his family followed by three other siblings. Through numerous attempts, we were unable to get in contact with the Sritharan family. However, his friends describe him as a light-hearted young man, always trying to make people laugh. What lead to the lives of the young teens to be cut so short? The tale follows…

In late evening of October 29 2000, Sujeevan and Rishi, along with two other friends were waiting in a car that was parked at an apartment building on Kennedy and Eglinton. The four were waiting for their other friends when a van drove by, the doors of the van open wide. The car with Rishi, Sujeevan and their two friends. The poisonous bullets pierced the bodies of the four teens, immediately killing Rishi and Sujeevan. The tragic truth is that this was a case of mistaken identity. Seventeen year old Rishikesan Selvarajah and eighteen year old Sujeevan Sritharan were victims of an on-going war between two gangs. Yet the murder suspects have not been arrested, and the case remains unsolved. In a heartbreaking interview with Mr. and Mrs. Selvarajah they pronounced that they are waiting for the closure in the death of their son. "For fifteen years of his life I held him close, he was the youngest in the family and he was my baby", cries Mrs. Selvarajah gesturing as though she were holding a baby in her arms. The parents claim that their other three children have helped get through difficult times; when they laugh and talk as a family, they feel Rishi's warm presence. When asked if he would ever forgive his son's murderer, Mr. Selvarajah paused and replied, "We know that Rishi was not the target. They have made a mistake, a mistake that will haunt their soul for eternity. I can only hope that the violence in our community will come to an end. With the support of the elders we can save the lives of the young, misguided individuals".

கொலையாளிகள்

இன்னும் சுதந்திரமாக...

October of 2000 the students at W.A. Porter along with the Selvarajah family planted a tree on the school property in honour of Rishikesan Selvarajah. This day marks the 5th birthday of the tree. The tree will grow to spread its branches and give life to all those that depend on it, as Rishi enlightened the lives of the ones around him. The tree is expected to live for over three hundred years in memory of Rishikeasan Selvarajah. We, the staff at T.O Tamil would like to celebrate the lives of Rishikeasan Selvarajah and Sujeevan Sritharan; we would like to continue their dream for a peaceful Tamil Canadian community.

Healing from Child Abuse: A Personal Account

my junior-high years, I was able to convince my parents that I preferred summer school to the family vacation at Gilchrist Creek in Montmorency Co., and I was able to avoid even seeing the old man. I would stay home with my older half-sisters while my parents and brothers vacationed.

Years later when I was the mother of one child and pregnant with a second, I returned to the vacation spot to help put the past at rest. The man had died years before; I had known that. The place was in disrepair, but the water still rushed from the open pipe on the artesian well. The big rock we used to stand on as we'd drink straight from the pipe was still there, wet, with emerald-green moss on one side. The creek which two of my brothers had tried to "pee" across still ran under the bridge.

But things seemed smaller; distances seemed closer together. I walked around the pond, and there was still the side where the ground was mushy and the cattails grew and the bullfrogs gathered to croak, and there was the spot where the roots of the weeping willow tree bulged up and forced me to walk around them.

Then I got to the side of the pond that was flat and open. When I was ten, I had stood there as Ray Pierce taught me how to shoot a .22 rifle. He shot at bales of straw across the pond. Then he handed me the loaded rifle and said, "Stand behind me. Balance the long part of the rifle on my shoulder as I lean over. Shoot at the newspaper on the straw." I did as he said with little thought.

As I walked around the pond years later and reached that side of the pond, I thought for the first time, "How easily I could have pretended to stumble, shooting him in the back of the head. An accident. Folks would have felt sorry for the young girl and might have wondered why the old man had been so careless. A blameless tragedy. I could have done it so easily."

I walked on. The past was past. It lived on only in my mind.

Sadly, it lives on in the minds of many victims. Ray Pierce's victims likely numbered in the hundreds.

Thirty years after I survived third grade, I was the Camp Fire leader for a group of third graders. There had never even been a police report against Ray Pierce for child sexual abuse. None of his victims had ever spoken up. There it was, years after he was dead, and I was the first to speak up.

An editor chose not to run the piece because of financial reasons. The area economy was poor, and it was dependent on vacationers. He feared that if the story of Ray Pierce were known, it would damage the fragile local economy as vacationers learned the story. If the local economy suffered, businesses would not purchase advertising, and there would be no local newspaper.

The local editor did, however, show the piece to a few local folks. Shortly after one area woman read the piece, she phoned my home and said simply, "He did it to my daughter too."

Over thirty years had passed, but I finally had the proof that Ray Pierce had molested children other than just my half-sister and me. We were not alone.

Within another week, I received another call. Pierce had no children, but he had married a widow with children. A grandchild of Pierce's wife and her first husband phoned to accuse me of having enticed her poor old "step-grandfather." Tragically, another grandchild of Pierce's wife was also one of his victims; that survivor spoke with me by phone sometime later.

-by Alice Marie Beard

It Wasn't Over When You Died

It wasn't over when you died,
When I was still too young to know
The damage that you did inside,
The pain that I would undergo.

When I was still too young to know,
You did to me what things you would.
The pain that I would undergo
Came later, once I understood.

You did to me what things you would
While I lay numb and still. The hate
Came later, once I understood
The sorrow that you came to sate.

While I lay numb and still, the hate
Arose in you as love, as need.
The sorrow that you came to sate
Then passed between us in your seed.

Arose in you as love, as need
To undergo yourself in me,
Then passed between us in your seed,
Became your lasting legacy.

To undergo yourself in me,
The damage that you did inside
Became your lasting legacy.
It wasn't over when you died.

Halloween is an annual celebration, but just what is it actually a celebration of? And how did this peculiar custom originate? Is it, as some claim, a kind of demon worship? Or is it just a harmless vestige of some ancient pagan ritual?

The word itself, "Halloween," actually has its origins in the Catholic Church. It comes from a contracted corruption of All Hallows Eve. November 1, "All Hollows Day" (or "All Saints Day"), is a Catholic day of observance in honor of saints. But, in the 5th century BC, in Celtic Ireland, summer officially ended on October 31. The holiday was called Samhain (sow-en), the Celtic New year.

One story says that, on that day, the disembodied spirits of all those who had died throughout the preceding year would come back in search of living bodies to possess for the next year. It was believed to be their only hope for the afterlife. The Celts believed all laws of space and time were suspended during this time, allowing the spirit world to intermingle with the living.

Naturally, the still-living did not want to be possessed. So on the night of October 31, villagers would extinguish the fires in their homes, to make them cold and undesirable. They would then dress up in all manner of ghoulish costumes and noisily paraded around the neighborhood, being as destructive as possible in order to frighten away spirits looking for bodies to possess.

Probably a better explanation of why the Celts extinguished their fires was not to discourage spirit possession, but so that all the Celtic tribes could relight their fires from a common source, the Druidic fire that was kept burning in the Middle of Ireland, at Usinach.

Some accounts tell of how the Celts would burn someone at the stake who was thought to have already been possessed, as sort of a lesson to the spirits. Other accounts of Celtic history debunk these stories as myth

The Romans adopted the Celtic practices as their own. But in the first century AD, Samhain was assimilated into celebrations of some of the other Roman traditions that took place in October, such as their day to honor Pomona, the Roman goddess of fruit and trees. The symbol of Pomona is the apple, which might explain the origin of our modern tradition of bobbing for apples on Halloween.

The thrust of the practices also changed over time to become more ritualized. As belief in spirit possession waned, the practice of dressing up like hobgoblins, ghosts, and witches took on a more ceremonial role.

The custom of Halloween was brought to America in the 1840's by Irish immigrants fleeing their country's potato famine. At that time, the favorite pranks in New England included tipping over outhouses and unhinging fence gates.

The custom of trick-or-treating is thought to have originated not with the Irish Celts, but with a ninth-century European custom called souling. On November 2, All Souls Day, early Christians would walk from village to village begging for "soul cakes," made out of square pieces of bread with currants. The more soul cakes the beggars would receive, the more prayers they would promise to say on behalf of the dead relatives of the donors. At the time, it was believed that the dead remained in limbo for a time after death, and that prayer, even by strangers, could expedite a soul's passage to heaven.

The Jack-o-lantern custom probably comes from Irish folklore. As the tale is told, a man named Jack, who was notorious as a drunkard and trickster, tricked Satan into climbing a tree. Jack then carved an image of a cross in the tree's trunk, trapping the devil up the tree. Jack made a deal with the devil that, if he would never tempt him again, he would promise to let him down the tree.

According to the folk tale, after Jack died, he was denied entrance to Heaven because of his evil ways, but he was also denied access to Hell because he had tricked the devil. Instead, the devil gave him a single ember to light his way through the frigid darkness. The ember was placed inside a hollowed-out turnip to keep it glowing longer.

The Irish used turnips as their "Jack's lanterns" originally. But when the immigrants came to America, they found that pumpkins were far more plentiful than turnips. So the Jack-O-Lantern in America was a hollowed-out pumpkin, lit with an ember.

So, although some cults may have adopted Halloween as their favorite "holiday," the day itself did not grow out of evil practices. It grew out of the rituals of Celts celebrating a new year, and out of medieval prayer rituals of Europeans. And today, even many churches have Halloween parties or pumpkin carving events for the kids. After all, the day itself is only as evil as one cares to make it.

-Little Bear

You can't catch me!

Once upon a time there lived an old man and an old woman who had no children. So they baked a gingerbread man. When they took him out of the oven, they were happy. But then he jumped out of the pan and ran away. "Come back!" called the old man and the old woman.

But the gingerbread man just laughed and said, "Run, run as fast as you can! You can't catch me! I'm the gingerbread man!" And they couldn't catch him. The gingerbread man ran and ran. He ran past a cow standing on a patch of grass.

The cow said, "Mmm! A gingerbread man. I'm going to eat you!" But the gingerbread man just laughed and said, "Run, run as fast as you can! You can't catch me! I'm the gingerbread man!" And the cow couldn't catch him. The gingerbread man ran and ran. He ran past a ram in a carrot patch. The ram said, "Mmm! A gingerbread man. I'm going to eat you!"

But the gingerbread man just laughed and said, "Run, run as fast as you can! You can't catch me! I'm the gingerbread man!" And the ram couldn't catch him. The gingerbread man ran and ran, until he came to a river. Just then a fox walked by and said, "Mmm! A gingerbread man. I'm going to eat you!"

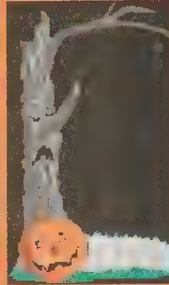
But the gingerbread man just laughed and said, "Run, run as fast as you can! You can't catch me! I'm the gingerbread man!"
"Maybe I can't catch you," said the fox, taking a step closer, "but if you try to cross that river, you will surely get wet and crumble to pieces. Hop on my tail, and I'll carry you across." So the gingerbread man did just that.

The fox began to swim. As he did, his tail dipped into the water, and he said, "Oh, dear. My tail is getting wet. Climb onto my back to stay dry." So the gingerbread man did just that. The fox swam on. But soon he said, "Oh, dear. Now my back is getting wet. Climb onto my nose to stay dry."

So the gingerbread man did just that. The gingerbread man looked back and saw the old man, the old woman, the cow, and the ram, standing at the bank of the river. He laughed and said, "Run, run as fast as you can! You can't catch me! I'm..." But before the gingerbread man could say another word, the fox flipped him into his mouth. And that was the end of the gingerbread man.

Source:

ARE YOU A WINNER????

If you find a Halloween sticker on this page, YOU ARE A WINNER!! Read the instructions below to claim your prize. If you didn't win this time, don't worry. TO Tamil Kid's have a chance to win a prize in every issue- just read the kid's section in every issue to see how you can win.

Brain Teasers

Try to answer these questions to test your skills. If you can answer all 5 of these questions correctly, write them down on a piece of paper and send them to our address: 1468 Victoria Park Ave., Suite 113, Toronto, ON. M4A 2M2.
OR
If you have access to the internet at home, email your answers to info@totamil.com

YOU COULD BE A WINNER. GOOD LUCK!!

As usual, parents-You may help your children, however please refrain from giving them the answers.

1. **How many outs in an inning?**
2. **Is it legal for a man in California to marry his widow's sister?**
3. **A doctor gives you three pills and tells you to take one every half and hour. How long will the pills last?**
4. **A farmer has 17 sheep. All but 9 of them die. How many sheep are left?**
5. **A butcher in the market is 5'-10" tall. What does he weigh?**

These questions are unique and tricky. Read the questions **carefully** before you answer. These questions **do not** measure intelligence, fluency with words, or mathematical skills. It will, however give you some measure of your mental flexibility and creativity.

1. Galaxy: __Milky way_
2. A famous swashbuckling trio of old: __3 Musketeers_
3. Red Planet: ______________________
4. Can't hold on to anything: ______________________
5. A famous author: ______________________
6. Famous New York Street: ______________________
7. Twin Letters: ______________________
8. Superman's other identity: ______________________
9. Two female pronouns: ______________________
10. What you do when you are hungry: ______________________

Try these word puzzles. The answers are common products you'll find in Canadian stores

WORD PUZZLES

Flex your brain, free your mind, and think laterally.

Example: Look at the puzzle below. It arranged so that the word 'WEST' is in many D's. Can you guess what it means?

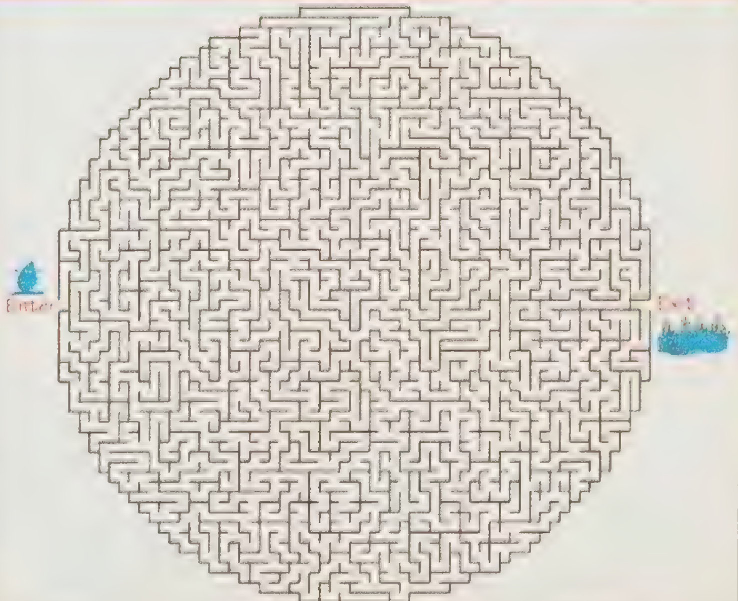
DDDWESTDDD

-Answer: West Indies (WEST in D's)

The trick to solving the puzzle isn't just reading the words; it's noticing how they're arranged.

Now try these

MO MAN ON	BILLED
RIGHTDIFFERENCEWRONG	STAND

Hey..Kids! can you Enter & Exit through this giant Spider Web in 5 min. Give us a call if you did actually Exit out with in 5min. No cheating, but you could get help from your family. Give your self a Tap on the shoulder for the effort. Let see who is the super fastest **SPIDER MAN...!!!!**

Love and Time

Once upon a time, there was an island where all the feelings lived: Happiness, Sadness, Knowledge, and all of the others, including Love. One day it was announced to the feelings that the island would sink, so all constructed boats and left. Except for Love. Love was the only one who stayed. Love wanted to hold out until the last possible moment. When the island had almost sunk, Love decided to ask for help

Richness was passing by Love in a grand boat. Love said, "Richness, can you take me with you?" Richness answered, "No, I can't. There is a lot of gold and silver in my boat. There is no place here for you."
Love decided to ask Vanity who was also passing by in a beautiful vessel. "Vanity, please help me!"
"I can't help you, Love. You are all wet and might damage my boat," Vanity answered.

Sadness was close by so Love asked, "Sadness, let me go with you."
"Oh . . . Love, I am so sad that I need to be by myself!"

Happiness passed by Love, too, but she was so happy that she did not even hear when Love called her.
Suddenly, there was a voice, "Come, Love, I will take you." It was an elder. So blessed and overjoyed, Love even forgot to ask the elder where they were going. When they arrived at dry land, the elder went her own way. Realizing how much was owed the elder, Love asked Knowledge, another elder, "Who helped me?"
"It was Time," Knowledge answered.
"Time?" asked Love. "But why did Time help me?"
Knowledge smiled with deep wisdom and answered, "Because only Time is capable of understanding how valuable Love is."

DID YOU KNOW

The most esteemed Tamil classic of all times 'Thirukkural' by Saint Thiruvalluvar is a Tamil book on philosophy and life in general, written by Thiruvalluvar, a sage and philosopher, about 2000 years ago. Its appeal is universal. It is the only Tamil literary work that has been translated in almost all languages of the world.

Thiruvalluvar, the poet and philosopher of Tamilnadu - India is the Everest of Tamil wisdom. Thirukkural, the masterpiece of Thiruvalluvar, contains 133 chapters on different aspects of life, and each chapter consists of ten couplets. Thus Thirukkural contains 1330 couplets. Each couplet is called Kural-Venba (KURAL), which is one of the basic meters of Tamil prosody.

Thirukkural has been broadly divided into three parts, of which the first deals with Aram (VIRTUE) the moral value of Life, the second discusses Porul (WEALTH), socio-economic values of Life, and the third on Kamam (LOVE), depicts the psychological values of Life. There are 38 chapters in the first part, 70 chapters in the second part and 25 chapters in the third part. In the third part, Thiruvalluvar plays the role of creative artist. But in the first two parts, we find Thiruvalluvar as a moral philosopher and political scientist. Only in the third part, Thiruvalluvar portrays the fascinating aspects of lovers, the Akam tradition which he has inherited from his ancestors

As a great thinker St. Thiruvalluvar transgresses the frontiers of language and creed. His scripture of universalism has brought him recognition as one of the greatest philosophers, to be placed in the midst of Socrates, Kant and Confucius. In the sphere of Political Science and Public Administration, Thiruvalluvar seems supreme in his treatment and humanistic approach than Aristotle, Kautilya, Machiavelli and Harold Laski. The site does a great service to Tamil language, philosophy and culture.

-Source. Bashaindia

LETTERS

I saw your TO Tamil journal published on Sept. 26, 2005.

It is very interesting to read the articles both in Tamil and English appeared in your esteemed journal and found to be very enjoyable both in quality and standard. The article about Bharathidasan is an extraordinary contribution and well versed. It was written in simple English and can be understood by everybody. Almost all articles are super and very rich in contents.Mr. K. Nehru's appreciable achievement is an exemplary to the today's younger generation. It is also observed that more attention has been spent to reduce spelling and grammar mistakes and succeeded.
I trust this magazine will be an example to other periodicals in excellence and merit.

Please accept my heartfelt appreciation and well wishes for the brighter future of this journal.

Sincerely yours,
S. Benedict

THANK YOU

Sundara Ramaswamy dead

Sundara Ramaswamy, a renowned Tamil writer and influential essayist, died in the United States in the early hours of Saturday. He was 74.

Born in 1931 in Nagercoil, he studied Malayalam, English and Sanskrit in school. His first literary work was in 1951 when he translated into Tamil, the novel ``Thottiyin Magan."

He penned three novels, about 150 essays and 65 short stories. He wrote 108 poems under the pseudonym Pasuviah. Besides being a creative writer and critic for the past 55 years, he started *Kaalachuvadu*, a magazine, in 1988. He had translated novels, stories and poems from English and Malayalam into Tamil. His ``Oru Puliyamaraththin Kathai" had been translated into English, Hindi, Malayalam and also Hebrew. Twenty-six of his short stories were translated into English.

He received the Kumaran Asan Memorial Award for Poetry, Iyal Award presented by the Centre for South Asian Studies, University of Toronto and the Tamil Literary garden of Canada and Katha Chudamani Award from Katha, New Delhi.

வன்முறையின் வழியில் வாழ்க்கையை
சிறைக்குள் புதைத்தவர்களின் கதை

இதுவொன்றும் தியாகிகளின் கதையல்ல
தொலைந்துபோன உறவுகளின் கதை

வாழ்க்கையை மீண்டும் வாழவிரும்பும்
திருந்தியவர்களின் கதை

விரைவில்...

சிறையிலிருந்து...

TOதமிழ்

ADVERTISE ON TOTAMIL-416 751 5990

EXCEED RENOVATION INC.

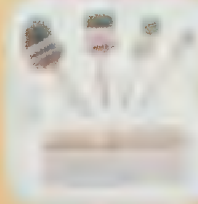
contract and renovation specialists

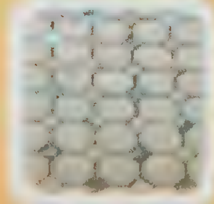

Basement

Bathrooms

Kitchen

Drywall

Painting

Tile

Ceramic Tile

Windows

Electrical

Deck

Gazebos

Patio

For FREE Estimate Call Gonsalas, General Contractor Tel: (647)-287-6892

kasianandan

C-Ds: 1. Itu neruppin kural 2. Itu pulikalin kAlam 3. Pulikal Oivatilla

1. Kasi Anantan narukkukal. 1999.
2. Kasi Anantan kavitaikal., 1998
3. TamilanA taminkilanA. 1995
4. Kasi Anantan kataikal. Illustr. by VIra SantAnam.. 1992
5. Kasi Anantan kavitaikal. 1990
6. Tampi jeyattukku... ?: 116 p.

Born in 1938 in Batticaloa, Sri Lanka, he earned his living as a clerk while making a name for himself as a poet. As the ethnic crisis in the country began to gather momentum in the fifties/sixties and the seventies, he soon began to make himself heard, especially on the issue of the Sinhala-Only law for the entire country. While a student at Batticaloa Central College, he actively took part in the "anti-Sinhala campaigns", and it was during one such act of applying tar on Sinhala number plates on a vehicle that he was arrested for the first time and given a suspended sentence. Later, when he erased school name-boards in the Sinhala script, he was arrested and taken to the Batticaloa Police Station where he was subject to extreme torture, with the result that his asthmatic condition deteriorated steadily. He was placed under house arrest for six months. Despite the hardly bearable suffering he had to undergo in those times, or rather even because of it, he vowed not to let go of his mother tongue, the Tamil language in which he was more than eminently gifted.

Soon after his release, he went to Tamil Nadu in order to pursue his studies in Tamil linguistics and literature, and there, at the nineteenth-century British-established Pachiappa College, he developed his talents both for the language and his creative propensities under the wing of such established teachers as Professor M.Varadarasan and Dr.N.Sanjeevi. While in Tamil Nadu, he frequented the famous spokesman poet Bharathidasan of the Dravida Kazhakam, the revolutionary anti-Brahmin movement founded by Periyar E.V.Ramasamy well before the Second World War.

In 1963, he returned to Sri Lanka and was soon engaged as a translator in the Translation Bureau of the government. But, when the Sinhala government declared itself a Republic, in 1972, which foisted the Sinhala ideals of an exclusive Buddhist Sinhala nation on other minorities in the country, Kasi Ananthan decided to surrender his official post and make his opposition felt through militant action. Soon after his resignation, he was taken into custody by the authorities for his involvement in militant activities in favour of the cause of Eelam independence.

With the onset of the ethnic problems in the post-war days, Kasi Ananthan chose to adhere to the Federal Party, led by S.J.V.Chelvanayagam. By 1976, however, the latter party was absorbed into the Tamil United Liberation Front [TULF, composed of three separate parties, then under the leadership of the late Appapillai Amirthalingam. When the TULF was founded in 1972, Kasi Ananthan was the organizing secretary, and later he became one of the Central Politburo members.

Since Kasi Ananthan's chief purpose was to militate in favour of the Tamil separatist cause, he found the TULF far too ineffectual for his aims, and so he turned to the Tigers, the Liberation Tigers of Tamil Eelam, in 1982, which earned him proscription by the Sinhala government in Colombo. Kasi Ananthan's poems were considered seditious, and he spent five long years in various prisons at Welikade, Batticaloa, Matara, and Kandy. When the Tigers sought refuge in India, they took him with them, and he still resides there, in Chennai (in 1999). In 1987, when the Indo-Sri Lankan Agreement was signed, he returned to Sri Lanka along with LTTE chief Veluppillai Pirabhakaran who had earlier on come for peace talks in India. Kasi was part of a peace delegation that met with Prime Minister Rajiv Gandhi. Following which, the poet was elected a member of the Central Committee of the Political Wing of the LTTE.

During his sojourn in Tamil Nadu, Aditanar, a Tamil leader of the "We Tamils Movement" who was also Speaker of the Tamil Nadu Assembly and chief editor of Thinathanthi, bestowed on him the title of Unarchik Kaviñar, the poet of emotional commitment, very much in the same category as the Tamil poet of Pondicherry, Bharathidasan who has been hailed as the poet-spokesman of the Dravida Kazhakam movement. Kasi Ananthan is reputed to have proclaimed: Pirapakaran ninaittatu natakkum, that is, « What Prabhakaran thinks/wishes/wants will happen! » Since Premier Rajiv Gandhi's assassination, he has been under strict surveillance in Chennai.

His songs/poems in support of the Tigers number more than a thousand, according to the poet, and he is easily the most revered poet among the Tamils of Sri Lanka and the Eelam Diaspora.

It is even said of him that he is the greatest recruiter of guerillas for the cause of Tamil Eelam. Youngsters on hearing his songs and poems become so motivated and fired that they drop everything: studies, families, and jobs - just to join the ranks and fight for an independent land of their own.

He married a qualified nurse from his hometown in 1979, and his two teenage daughters are en route to becoming doctors in Chennai.

Kasi also has/had two brothers and a sister. His brother Sutharshan had sought political asylum in Germany and resides there as a refugee, and his unmarried sister Sivamalar who was jailed at Poosar Camp in Colombo for a year and a half lives with her/their mother, though under constant harassment – according to the poet – in Batticaloa.

Sivajeyam, who was in-charge of the LTTE's finances in the Batticaloa and Amparar regions, was jailed together with Kasi during 1975-76, and later during the IPKF's onslaught on the Tamils took cyanide in Thalankuda, in 1988. The poet remains particularly marked by this incident.

CHILD ABUSE IN SRI LANKA

The first scientific study on the scale of child sexual abuse in Sri Lanka has concluded that 100 young people are sexually exploited or abused every day on the island.

The draft report prepared by a local organization called Protecting Children and Environment Everywhere found that while foreign pedophiles came to Sri Lanka to have sex with young boys, it was girls who suffered most from abuse within the community.

The scale of the abuse has never been widely investigated. The researchers into this first draft study on sexually exploited and abused children concluded there were between 10,000-15,000 boys involved in the sex trade, not only in beach areas but also in the hill country and near other tourist sites.

They found the boys were mostly aged between eight and 15 and while most of them came from fishing hamlets and coastal villages, about a third were lured from the inland rural areas by promises of work.

The study said most foreign pedophiles came from Western Europe but pointed out the involvement of local agents and pimps.

The authors also highlighted the plight of what they termed the bonded children, aged from five upwards who are kept virtual prisoner in houses run by international rings and who are used to prostitution and pornography.

In addition, the report looked at sexual abuse within the family or community and interviewed 100 victims, nearly all of them girls.

They found that many of them had one parent, usually the mother who was working abroad, and the victims were easy prey because they were unsupervised.

Currently, sexually abused children are sent to remand or detention homes where offenders and victims live side-by-side.

One activist warned that without help, the victims often ended up as criminals, drug addicts or abusers themselves.

The government and concerned agencies need to act urgently to help he said, otherwise the cycle will simply continue.

Sri Lanka 'child abuse' arrests

Ten men, including two Buddhist monks, have been arrested in Sri Lanka in connection with allegations of sexual abuse of at least 11 boys in an orphanage in the capital, Colombo.

Two hundred and seventy bōys and girls many of them war orphans are currently being questioned by police officers attached to the country's National Child Protection Agency.

The head of the agency, Harendra de Silva, said it was possible other alleged child victims would come forward as the 120 girls in the home had not been interviewed yet.

Those thought to have been abused were mostly Sinhalese but included one Muslim boy as well as three Tamils.

An official at the children's home said the two monks arrested were not from the orphanage itself but from a nearby Buddhist temple.

The same official alleged that a lady had come to the home and paid the children money to make false allegations against the monks.

The child protection agency says the 10 arrested men will be charged in court and under amendments to the law will face very tough penalties if found guilty.

Mr. Silva said they had investigated about 15 cases in the past seven years where Buddhist monks were implicated in child abuse but he said the judicial process was slow.

-source: BBC news

Ten men, including two Buddhist monks, have been arrested in Sri Lanka in connection with allegations of sexual abuse of at least 11 boys in an orphanage in the capital, Colombo.

100 kids abused daily in Sri Lanka

அழியாத கோலங்கள்...

ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாம் ஆண்டு தொடக்கம் நான்காம் (சிலநேரம் 6 ஆண்டுகள் கூட) ஆண்டு வரையுள்ள மாணவர்களின் (தமிழ்) நிலை ஆண்டிற்கேற்ப எப்படி மாறுபடுகின்றது என் பதை சில மாணவர்களின் நிஜத்தை வைத்து எழுதிப் பார்த்தோம்.

1ம் ஆண்டு
படிப்பு, சமூகம், தேச விடுதலை, மொழி, இனம்.

2ம் ஆண்டு
படிப்பு, சமூகம், தேச விடுதலை, வேலை, குடும்பம்.

3ம் ஆண்டு
படிப்பு, தேச விடுதலை, வேலை, குடும்பம், Girl friend.

4ம் ஆண்டு
படிப்பு, வேலை குடும்பம், Girl friend, car.

இப்படித்தான் கனடா பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்கும் தமிழ் மாணவர்களின் நிலைகள் மாறுபடுகின்றன. ஆரம்பத் தில் துடிப்பாய் இயங்கும் இவர்களின் சமூக செயல் பாடுகள் படிப்படியாக ஆண் டுகளில் குறைகின்றது. இறு தியில் படித்து முடித்தவுடன் விடுபடப்போகும் பொறுப்பு எது? குடும்பம் or girl friend.

இப்படியாக இவர்கள் மாறிப் போவதற்கு எது காரணம்? அடிப்படையில் தான் சார்ந்த சமூகத்தின் மேல் சரியான ஈடுபாடு இல்லாமையே என்று எண்ணிக்கொள்ள லாமா? அல்லது சுயநலங் கள் அனுக பொது நலங்கள் காணாமல் போய்விடுகின் றது என எடுத்துக் கொள்ள லாமா? எப்படி எடுத்துக் கொள்வது?

அடிப்படையில் தான் சார்ந்த சமூகத்தின் மேல் சரியான ஈடுபாடு இல்லாமையே என்று எண்ணிக்கொள்ள லாமா? அல்லது சுயநலங் கள் அனுக பொது நலங்கள் காணாமல் போய்விடுகின் றது என எடுத்துக் கொள்ள லாமா? எப்படி எடுத்துக் கொள்வது?

வருடத்தில் 200க்கும் அதிக மான தமிழ் மாணவர்கள் பட்டதாரிகளாக வெளியேறு கிறார்கள். அப்படி பார்க்ப் போனால் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில்?

இன்றும் கனடாவில் வருங்கால இளம் சந்ததிக்கு அடையாளமாக ஒரு வழிகாட்டியாக யாருமி ல்லையே.

எமக்குள் சாதிக்கும் வெறி கொண்ட இலட்சிய நோக்கு ள்ள ஒரு தமிழன் இல் லையா? அப்படிப்பட்ட ஒரு இளம் சமூகத்தை கட்டி யெழுப்ப எமது சமூக அமைப்புக்கள் தவறிவிட்ட னவா? இது யார் குற்றம்?

Tim Hortons ஒன்றில், வரப்போகும் தமது பல்கலை க்கழக தமிழ் மாணவர் மற்ற நிகழ்வை பற்றி சில மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்தார் கள்.

அதே Tim Hortonsஇல் இன்னொரு மூலையில் படி த்து முடித்த தமிழ் பட்ட தாரிகள் சிலர் தாங்கள் படிக்கும் பொழுது அடித்த தண்ணியைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வெளியில் high school இல் படிக்கக்கூடிய தமிழ் மாண வர்கள் கைகளில் dumaurier cigarettes எரிந்து கொண்டி ருந்தது.

car இலிருந்து இறங்கி கொண் டிருந்தனர் ஊர்ச்சங்க நிர்வா கிகள். தமது அடுத்த கூட்ட த்தைப் பற்றி தீர்மானிக்க.

நாளைய எமது இலக்கு...?

–அகில்

?

Each year approximately 200 Tamil students graduate from Canadian universities. Most Tamil university students entering their first year join a Tamil Students Association that consists of a president, vice-president, secretary, treasurer, social/cultural coordinators, and webmaster.

The purpose of such organizations is to develop leaders who will endeavor to maximize their potential, enhance their consciousness, and preserve the heritage of all Tamil Canadians. This purpose is achieved by not only increasing awareness of social, political, and cultural issues relevant to Tamil Canadians, but also by providing the opportunity to actively focus on these issues.

The majority first year students enter these 'Tamil Clubs' to accomplish this very purpose. They attend regular meetings, actively involve in fundraising efforts and organizational activities.

If 200 Tamil students graduate from Canadian universities each year, it must hold true that within the past five years or so, there must be an alumni network of approximately 1000 Tamil graduates. Most scholars agree that Tamil-Canadian students typically achieve significant academic success. But where are they now? Are they still involved in organizations within our community? Or have they become selfish, thinking only of their own interests, their own success, their own families, and their own wealth?

Oftentimes, the traditional model of Tamil families will not encourage youth to become actively involved in solving problematic issues facing our community. The same pressures families used to promote for academic success is often transferred to the realm of marriage and family after graduation. These traditional family values and the need to please one's parents often have a significant impact on graduates to get involved and challenge society.

Yet there is hope in sight. An increasing number of Tamil students are graduating each year. If these graduates recognize that they can think critically about progressive issues and challenge society to become leaders in our community, they can help youth with necessary skills to become more self-aware, to work on their self-confidence, and then eventually work on problematic issues affecting our community.

MEN'S PORTAL- FASHION

The purple shirt

While last fall it was all about red, orange and blue, 2005's "It" color is purple. If you're hesitant about stepping out in full-on purple, then you can always incorporate the shade into your look with details like stripes or an accessory like a scarf. Kenneth Cole offers up a sleek black button-down shirt with purple and blue stripes, which looks stylish with black pants, dark jeans, or a suit.

Wear it with: Black or gray flat-front pants for a slick business casual look.

The black chinos

Although beige chinos get the most recognition, black chinos are just as much of a classic. Appreciated by everyone from the college student to the young professional and middle-aged father, black chinos go with everything and make any ensemble dressier, as an easy substitute for jeans. These solid black and brushed chinos by Banana Republic might just replace your favorite pair of wool dress pants -- especially since they can also be worn to a hot club.

Wear it with: A sleeveless sweater vest and a patterned shirt for a smart look.

The grey jeans

You've got your dark blue jeans, but it's time to upgrade your denim collection with a pair of faded or dark grey jeans. The colour of these Kenneth Cole jeans is pure fall/winter, especially with all the grey suits and sweaters cropping up, while the style gives you some rugged appeal.

Wear it with: A suave black turtleneck or crewneck sweater.

The grey suit

While pinstriped suits (especially navy ones) are still going strong this season, you'll need to make room for the latest style -- the grey suit. Whether it's flannel or tattersall (a pattern of dark lines forming squares on a light background; as seen on the Banana Republic suit featured on the right), grey suits offer the best of both worlds -- they can easily replace a black suit, thanks to their endless amount of matching options, without being as formal as black. But that doesn't mean a grey suit can't serve as a power suit.

Wear it with: An argyle sweater layered underneath, for a Euro chic look.

GADGETS

Hummer Laptop

WHAT IS IT?

For no real reason, Hummer is now making laptops. Its base model comes equipped with a 1.86GHz Centrino processor, 512MB RAM and a 12" shock-mounted display.

WHAT WE THINK

You're really going to need to drive a Hummer to pull this off.

WHEN IS IT AVAILABLE ?

The Hummer laptop starts at roughly $3,000 (US) and is available for order today

Orange SPV M5000 Handheld

WHAT IS IT?

Orange is looking to trounce the BlackBerry with its SPV M5000, which runs on its 3G network and includes bluetooth, a camera and a video camera.

WHAT WE THINK

We've always backed Orange, 'cause it's got a great company name.

WHEN IS IT AVAILABLE ?

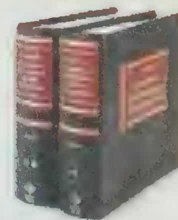
The SPV M5000 has already started selling in Europe, and should arrive stateside by year's end.

-source: Askmen

FOCUS ON THE LAW

TIME LIMITATIONS AND SERVICE IN CIVIL ACTIONS

Over the last fourteen months of being an articling student and a lawyer, I have noticed that people can avoid a lot of aggravation and grief, not to mention costs, by taking a claim against them seriously. When a Statement of Claim (in Small Claims Court proceedings they call it a Plaintiff's Claim) has been served on an individual in Ontario, the individual has 20 days to file a Statement of Defence in Court (in Small Claims Court it is simply called a Defence and it has to be in a particular form). A Notice of Intent to Defend filed in court and served on the party making the claim will give you an extra ten days to serve and file the Statement of Defence. In Small Claims Court proceedings one does not have the option of serving and filing a Notice of Intent to Defend to get an extra ten days.

The individual will have 40 days to serve and file the Statement of Defence if outside of Ontario or in the United States. The individual will have sixty days to file and serve the Statement of Defence if anywhere else. The number of days one has to file a Statement of Defence can be usually found on the first page of the Statement of Claim. The Small Claims Court forms you will need can be found at the following URL (remember, this is only for the Small Claims Court claim and these forms will not be of any use if you have been served with a Statement of Claim):

http://www.attorneygeneral.jus.gov.on.ca/english/courts/scc/sccforms.asp

When served with a Statement of Claim, an individual will be well advised to seek the help of a lawyer immediately; that way, the individual will not only have time to approach another lawyer quickly if he or she is not happy with the first lawyer he or she consulted, but the individual will also give the lawyer the much needed time to prepare. It should be remembered that most lawyers make it a standard practice of serving and filing a Notice of Intent to Defend to give them as much time as possible to prepare the Statement of Defence.

As a rule an "originating process" needs to be served personally or by an alternative to personal service. An "originating process" is simply a "document whose issuing commences" a proceeding under the *Rules of Civil Procedure (Ontario)*. Where a person is being sued, service is effective when a copy of the Statement of Claim is left with the person being sued. If the person being sued refuses to accept the document, service can be made effective by touching the person being served and then allowing the document to drop to the ground. In order for the court to determine that service has been made effective in this manner, the court will look at whether the person being served was positively identified, whether the document being served was brought to the attention of the person being served and whether the person being served has a general understanding of the document.

Those who are suing or being sued should realize there will be court filing fees in addition tolawyer's fees and other disbursements. For example, if you want to file a Statement of Claim it will cost you $181.00. Filing a Statement of Defence will cost you $144.00. One can find the costs of other court fees at the following URL:
http://192.75.156.68/DBLaws/Regs/English/920293_e.htm

When served with a Statement of Claim or a Plaintiff's Claim, one should immediately consult a lawyer. Ignoring a Statement of Claim thinking that it will go away, in the vast majority of instances, is an extremely costly mistake.

SATHISHKUMAR BALASUNDERAM LL.B., J.D
(First-year Associate lawyer at Manuel Jesudasan & Associates)

விடப்பட்ட சில பக்கங்கள்

("பச்சை இரத்தம் சிந்தும் இந்த வன்முறைக்கு யார் காரணம்"? என்ற கட்டு ரையின் தொடர்ச்சியாக அது சம்மந்தப்பட்ட சில விடயங்களை விளக்கும் முகமாகவும், இதற்கு யார் காரணம், எனும் பிண் ணணியில், இருக்கும் இன் னொரு முகத்தை அறிமுக ப்படுத்துவதாகவும் இக் கட் டுரை அமைகின்றது.

விடப்பட்ட சில பக்கங்கள் எவையென பார்க்கையில், பல உள்ளதாகவே பலர் கூறுகின்றார்கள். ஆயினும், அவைகளைப் பற்றி அலசி ஆராய்வது எமது நோக்கம்அல்ல. இவைகள் நிறுத்தப்பட எமது பங்களிப்பை நாம் சரிவர செய்ய வேண்டும் என்பதே. இருப்பினும் சில விடயங்கள் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே, மீண்டும் எழுத விளைகின்றோம்.

பச்சை இரத்தம் சிந்தும் இந்த வன்முறைக்கு பின் னால் வன்முறை கும்பல் கள் இருப்பது யாம் அறிந் ததே. இந்த கும்பல்களைத் தாண்டியும் ஒரு பெரிய கும்பல் இருப்பதாக எம்மால் உணரப்படுகின்றது. அவை பற்றிய ஒரு விரிவான விளக்கத்திற்கு போகும் முன், கடந்த கட்டுரையில் இடம்பெற்ற சில விடயங்களை மீண்டும் சரியான முறையில் சிலர் வேண்டுகோள விடுத்தமையினால் சொல்ல விரும்புகின்றோம்.

அப்படியென்றால் முதலில் கூறியது சரியானவை முறையானவை இல்லையா? என நீங்கள் கேட்கலாம். அவையும் சரி, இனி வருபவைகளும் சரி, இடையில் சில குறைகள். அவைகளை நிறைவாக்க எண்ணுகின்றோம்......

சில முன்னாள் வன்முறை யாளர்கள் பலர் இன்று தமது வன்முறை வழியை விட்டு, வாழ்வின் வழியில் அமைதியாக பயணித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு காலத்தில் சில் சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத விடயங்கள் செய்த இவர்கள், இன்று திருந்தி நல்ல முறையில் வாழ்கையில;..... எதற்காக அவர் களை இழந்து விட்டோம் என எங்கள் பால் பல ஆதங்கக் கேள்விகள் வைக்கப்பட்டது. இப்பொழுதும் நாம் சொல்ல வருவது என்ன வென்றால், கடந்த காலத் தின் விதைதான் இன்றைய அறுவடை என்பதையே. அவர்கள் சொல்வது போல் முன்பு சொல்லப்பட்ட Gangs இப்பொழுது வன் முறை சார்ந்த செயற்பாடுக ளிலிருந்து விலகி விட் டார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால், அவர்கள் பெய ரால் அவர்கள் வழிவந்த வர்கள் என சொல்லிக் கொள்ளும் இளைஞர் கும் பல்கள் இருப்பதை எம் மால் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவர்களை திருத்த நல்வழிப் படுத்த

"இவர்கள," முன்வருவார் களா? என்பதே இன்றைய எமது கேள்வியும் தேவை யுமாகும். முன்னாள் இரு gangs (கும்பல்களுக்கிடையில்) க்கு இடையில் இடம் பெற்ற சமாதான முன்னேற்பாட்டில், Canada வில் இயங்கும் தமிழ் ஈழச் சங்கம் செயற்பட்டது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விடயம். ஆனால் அவர்களால் இவ்இரு அமைப்புக்களுக்கும் தரபபட்ட வாக்குறுதிகள் சரியான முறையில் செயல் படுத்தப்படவில்லையென்பதும், சிலர் இளைஞர்களுக்கு இவர்களால் அளிக்கப்பட்ட நம்பிக்கைகள் இறுதியில், அவைகள் நிறைவேற்றப்படாமையால், இளைஞர்களின் தண்டனை கள் அதிகரிக்கப்பட்டதும் நடந்தவைகளே!. அதை ஏன் இவர்கள் சரிவர செய ற்படுத்தவில்லையென்பது இப்பொழுது முன் வைக்கப் படும் கேள்வி..

அமைப்புக்கள் தவறும் பொழுது, அதுவும் அதிக மான பொறுப்பிலிருக்கும் அமைப்புக்கள் தவறு விடு ம்பொழுது அவை அவ் அமைப்பு சார்ந்த சமூக த்தை, பாதிக்கின்றது என் பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இன்று இங்கு இளைஞர் சீரழிவுக்கு இது வும் ஒரு முக்கிய காரண மாகும்.

->

விடப்பட்ட சில பக்கங்கள்

இன்று இடம்பெறும் வன் முறைகள் முன்னாள் வன் முறை அமைப்புக்களால் இடம்பெறுவதில்லை என் பது எம்முன்னால் வைக் கப்பட்ட இன்னொரு விடயம். அப்படியானால், இதை யார் செய்கிறார்கள். மாணவர்கள் என்பது எமக்கு கிடைக்கின்ற விடை, சரி, இந்த மாணவர்கள் எதற்காக தமக்குள் வன்முறைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள்? இவர்களுக்குள் எதற்காக அப்பாவிகள் பலியாக வேண்டும்? நாளைய சமூக த்தை கட்டியெழுப்ப வேண் டிய பொறுப்பான இடத்தி லிருக்கும் இவர்கள் இப்படி யாக வழிமாறி போவதற்கு யார் காரணம்?

1990இலிருந்து இன்றுவரை இடம்பெறும் வன்முறை களுக்கு யார்தான் கார ணம்?

சக்தியுள்ள இளம் சமூக த்தை சமூக சீரழிவுகளு க்குள் இழப்பவர்கள் யார்?

இன்று பெண்களுக்கும் gangs உள்ளதாம். இப்படியாக எமது இனம் இங்கு ஒற்றுமையின்றி இருக்க யார் தான் காரணம்?

சில தனிப்பட்ட மனிதர் களை தாண்டி உணர்வு பூர்வமாக இருக்கும் இளம் சந்ததியை தவறான வழி க்கு இழக்க ஒரு சில மனித ர்கள் போதாது. அதற்கு பலம்மிக்க பெரும் சக்தி வேண்டும். அப்படியான சக்தி யார்?

ஒரு குடும்பம் மகிழ்ச்சியாக ஒற்றுமையாக இருந்தால் அது யாருக்கு பிடிக்காது?

ஒரு சமூகம் மகிழ்ச்சியா கவும் ஒற்றுமையாகவும் இருந்தால் யாருக்கு பிடிக் காது?

ஒரு இனம் அப்படி இருந் தால் யாருக்கு பிடிக்காது?

எங்கள் பொது எதிரிக்கு பிடிக்காது.

யார் அந்த பொது எதிரி?

காலங்காலமாய் தமிழர் களுக்குள் இருக்கும் தனிப் பட்ட பிரச்சினைகளை ஊதி பெரிதாக்கி, அவர்களை இரண்டுபடச் செய்து குளிர் காயும் அந்த பொது எதிரி யார்?

சிந்தித்துப் பாருங்கள். இன்று இந்த மண்ணில் அகதிகளாய் நாம் இருக்க எமது வீடு வாசல்களை, உறவுகளை இழக்க யார் காரணம்?

யார் காரணம் என நீங்கள் நினைக்கும் அதே இலங்கை அரசுதான். இன்றைய எமது இளைஞர்கள் வன்முறைக்கு காரணமென எம்மால் சொல்ல முடியும்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அதிகளவு தமிழ் மக்கள் வசிக்கும் நாடு கனடா. அதிகளவு இளைஞர்கள் கொண்ட நாடு கனடா. இங்கு இருக்கும் நாம் ஒற்று மையாக இருந்தால், எமது தேச விடுதலைக்கு போரா டினால், யார் அதிகளவு பாதிப்பு அடைவார்கள். இஸ்ரேல் நாடு உருவாக, எப்படி வெளிநாட்டு யுதர் கள் உதவினார்களோ, அப் படி நாமும் மாறினால், யாருக்கு பிரச்சினை? அப்படி ஒரு நிலை உருவா குமானால் அவர் கள் தூக்கி எறிந்த பண த்தை வைத்து உறவுக ளான எமக்குள் ஊடுருவிய புல்லுருவிகளால்தான். இன்று நாம் சந்திக்கும் பிரச்சினைகள் உருவாக்க ப்பட்டன. நாம் உணர்வு பூர்வமானவர்கள், அதுவே எமது பலம், பலவீனம். அதுவே எதிரியின் செயல்க ளுக்கு ஏதுவாயின. சிறு உதாரணம். 2000ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 4இல் இடம்பெற்ற மாணவர் பேரணி, அங்கு இணைந்த மாணவர் பலம் இவை களை பார்த்து பயந்த இலங்கை அரசு உருவா க்கிய வன்முறை கலாச்சா ரத்தில், அந்த ஆண்டு மட்டும் பல படுகொலை கள், இவைகளை இவர்கள் செய்வதால் என்ன லாபம் என பார்க்கிறீர்களா?

ஒற்றுமையாக செயற்பட்ட மாணவர் கோரிக்கைகள் கனடிய அரசிடம் கொடுக் கப்பட்டது. அது நிச்சயம் இலங்கை அரசை

->

விடப்பட்ட சில பக்கங்கள்

பாதித் திருக்கும். கனேடிய அரசின் கேள்விக்கு எமது இளை ஞர்கள் மத்தியில் பிரச்சி னையை உருவாக்கி அந்த ஒற்றுமையின்மையை காட்டி இப்படி இவர்களுக்குள் அடிபடும் இவர்கள் செய்வதுதான் இலங்கையும் என, மாற்றிக் கேட்டால் எமது இளைஞர் வன் முறையை கண்ணூடே பார் க்கும் கனேடிய அரசிடம் என்ன பதிலிருக்கும். சிந் தித்து பாருங்கள்.

அப்படியானால் இவைகளை செய்பவர்கள் யார்? என கேட்கிறீர்களா? பச் சோந்திகள் உள்ளவரை அவர்கள் அகற்றப்படும் வரை உணர்வு பூர்வமான எமது இளைஞர்கள் வழி தவறி இழக்கப்படும் அவ லம் தொடரும்.

அவைகளை களைந்து சரி யான வழியில் எமது சமூக த்தை வழிநடத்தி செல்ல கடந்ததை மறந்து நாம் தான் களத்தில் இறங்க வேண்டும். நானா நீயா என்பதை எப்பொழுது நாம் எனக் கூறப்போகின் றோம்???....

DEAR DON'T-ASK-SALI

By Salini & Croissant

Dear Sali,
I have a crush on a girl who is 2 years older than me ... we are good friends and are quite tight ... do u think I should pursue my crush and ask her out or should I keep shut and stay a friend ???
-Crishanth the anonymous,
Montreal, QU

Dear Crishanth the Anonymous,
First of all thank you for keeping your name very discreet... I'm sure the readers shall not pursue trying to find out who you are. Secondly, regarding your issue, you seriously can't find anyone else but your "*acca*" to mack? But hey I think you should go for it and experience the pleasure of a "*serrupu adee*".

Dear Sali,
I have a friend that is going out with his girlfriend for the past 7 years. I now find that I am emotionally, mentally and physically attracted to my friend ... him and his girlfriend are close to getting engaged ... should I step in and express my feelings for him or should I back off and keep my feelings to myself ?
-Ponamma
Toronto, Ont.

Dear Ponamma,
You remind me of the time when me and my sister were little kids and when we watched one of Manorama's movie for the first time, we named her birth mark a "*ponamma mark*". Ever since then every time we saw a woman with a birthmark on her face we go "Hey she has a ponamma mark!" Anyways, what was your problem again?

My anbumikka Sali,
I kave come to Kanata in church of new life ... new vase ... but Kanata is no good ... government no let me in because I kave beard and look like a Latin boy ... they say his name is Osama Ben Latin ... I need kelp coming into Kanata ... cow may I enter jur beeyoutiful countree?
- IQBAL SINGH
Punjab, India

Dear Singh,
So let me get things right ... you're staying at a church you said? And you want a new vase? What the hell do I look like, the classifieds? Secondly, this isn't the immigration border, Mr. I Sing! And by the way this is the TAMIL NEWSPAPER; you just wasted all your lifetime savings on this one useless mail when you could have wisely used it for your fake passport picture.

Thanks for all that contributed even after I specifically said DON'T ASK SALI. I feel sorry for you people all around the world. But anyways, thanks for wasting yours and my time. Till the next issue, nandri vanakam.

TO kids….
Turn to page 16
to see if you're a WINNER of a special Halloween prize

தூது போ தென்றலே...

3

கண்ணகி (தாயகத்திலிருந்து)

அர்த்தங்கள் கற்பிக்கப்பட முடியாத மௌனத்தின் பின் தொலைபேசியினூடாக பேசினான். தான் வரமுடியவில்லை என்றான். விடுமுறை கிடைக்கவில்லையாம். தனக்கு காலம் கூடாதாம். காண்டத்தில் ஓலையில்லையாம். தனக்கு தீராதநோய் (நெஞ்சுவலி) என்றான். இன்னும் தான் நல்ல நிலைக்கு வரவில்லையாம் வந்ததும் யோசிக்கலாம் என்றான். ஆரம்பத்தில் நியாயமாக எடுத்துச் சொன்னவன் பின்பு காரமாக எரிந்து விழ ஆரம்பித்தான். கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்தினான். பிறகும் பலதடவைகள் தொலைபேசி பேசின என்பதைவிட என்னை ஏசின என்பதே உண்மை. சினிமாக்களிலும் நாவல்களிலும் பார்க்காத சம்பவம் என் வாழ்க்கையிலும் நடக்க என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. இனிக்க இனிக்க பேசிய அதே வாயா என்னை இப்படி? கதிகலங்கி, சிந்தை பிசகி, நடைப்பிணமானேன். நான் சற்றும் எதிர்பாராததுகள் நடந்தன. என்னை ரதி ரதியென அழைத்த வாய் குரூபியென இகழ்ந்தது. கவிதையான நான் களங்கமானேன். காவியமாக இருந்த நான் அலங்கோலமானவளானேன். சோன்னவன் அவனே.

இன்னும் எத்தனை வசவுகள். நான் பட்டிக்காடாம். நாட்டு நடப்புத் தெரியாதவளாம் அக்கரைச் சீமைக்கேற்ற மாதிரி என்னால் மாற முடியாதாம். இவ்வளவுக்கும் என்னால் அவனைக் காரணம் கேட்கவோ, நியாயம் கேட்கவோ திராணியற்றவளாயிருந்தேன். எனக்குத் தெரிந்தது காதல்... காதல்... காதல்.

என்னைத் திரும்பவும் தாயகம் போகச் சொன்னான். என் நிலையில் சிதைந்து விட்டேன். காதலை நினைவு படுத்தினேன். காதலாவது கத்தரிக்காயாவது என்றான். கத்தினேன், கதறினேன், உதவுவார் யாருமில்லை. மனச்சாட்சி என்றேன் மண்ணாங்கட்டி என்றான்.

பலமுறை என்னைக் கொன்று விட்டான். வார்த்தையால் சீரழித்து விட்டான். கடைசியாக உயிரைவிடச் சொன்னான். அதன்பின் தொலைபேசியைத் தொட வேண்டிய அவசியத்தை அவன் எனக்கு வைக்கவில்லை.

ஈற்றில் உணர்ச்சிகள் அற்ற நடைப்பிணமாக ஊர்வந்து சேர்ந்தேன். ஊர் வாய்க்கு மெல்ல அவலானேன். மென்று துப்பியது. தற்கொலைக்கு முயற்சித்தும் பலனில்லை. அதற்கு என்னிடம் வெற்றிபெற விருப்பமில்லைப்போலும்.

ஆனாலும் ஓர் உறுத்தல். எவ்வளவு உயர்ந்த சிந்தனையும், சீரிய பண்புகளுமுள்ள ஒருவனால் எப்படி சுலபமாக இப்படி மாற முடிந்தது. விரைவில் தகவல்கள் வந்து சேர்ந்தன.

ஆம், இந்த கண்ணகி வாழ்விலும் ஒரு மாதவி வந்துவிட்டாளாம். நொறுங்கி நூலாகிப் போனேன். அவன் திசை பார்த்து என் உயிரே உன்னால் எப்படி மாற முடிந்தது. என்று தினம் அழுகிறேன். எத்தனை தடவைகள் நானும் இறப்பது. என்னுயிரும் அவனிடம்தானே.

நான் பாரதியாரின் புரட்சிப் பெண்ணோ அல்லது பாரதிதாசனின் புதுமைப் பொண்ணோ அல்ல, உன்னை நினைத்த மாத்திரத்தில் தூக்கிப்போட, உன் நினைவுகளால் கட்டமைக்கப்பட்டவள். உன் பாஷையில் சொல்லப்போனால் அப்பாவிப் பட்டிக்காட்டுப் பெண். காவியத்தில் வரும் மாதவியோ கோவலனிடமிருந்து செல்வத்தை மட்டும் தான் உருவினாள். இவளோ இவ்வளவு நாளும் உயிராகச் சேர்த்து வைத்த மானம் மரியாதையையும் சேர்த்து உருவிவிட்டாள்.

மாதவிகளே ஒரு நிமிடம்!

நீங்கள் பின்னும் மாய வலையில் அப்பாவிக் கோவலன்கள் மாத்திரமல்ல பிண்ணனியில் எத்தனை கண்ணகிகள் கண்ணீர் சிந்துகிறார்களென்று உங்களால் ஏன் உணர முடிவதில்லை? ஏனென்றால் எதற்கும் கவலைப்படாமல் உறிஞ்சி வாழும் சிலந்தி வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களான படியால்தானோ? ஊசி இடம் கொடுத்தால்தானே நூல் நுழைய முடிகிறது.

அன்பு வாசகர்களே, இதை நான் எழுதுவதன் நோக்கம் உங்கள் அனுதாபத்தை எதிர்பார்த்தோ, அல்லது வேறு ஏதாவதை எதிர்பார்த்தோ அல்ல. இதை வாசிப்பதால் ஆயிரம் மாதவிகள் மாறப்போவதில்லை என்றாலும் ஒரு கோவலனாவது மாறினானென்றால் என்னைப் போன்றவொரு கண்ணகியின் கண்ணீர்க் காவியத்திற்கு இடமிருக்காதல்லவா?

நானோ பட்டமரமாக இருக்கிறேன். ஆம் உருவம் இருக்க உயிரில்லாமலேயே ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல இடிகள் வாங்கி, என் முகூர்த்தப் பட்டுத்தான் தலையனையாக என் பெருமூச்சுக்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கிறது.

இப்போதும்,

உணவு இருக்கின்றது உண்ணப் பிடிக்கவில்லை.

நேரம் நிறையத்தானிருக்கிறது அமைதியில்லை.

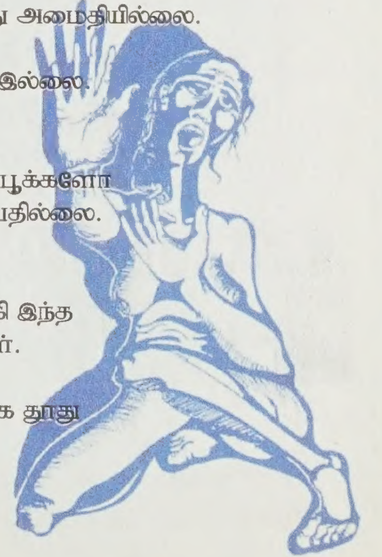
படுக்கையிருக்கிறது தூக்கம் இல்லை.

ஆனாலும் முன்பு மாதிரி
பட்டாம் பூச்சிகளோ மத்தாப்பூக்களோ
வான வேடிக்கைகளோ கேட்பதில்லை.
எல்லாம் அடங்கிவிட்டது.

ஆனாலும் தென்திசை நோக்கி இந்த
கண்ணகியும் காத்திருக்கிறாள்.

தென்றலே நீயாவது எனக்காக தூது
போவாயா?

-காத்திருப்புடன் கண்ணகி-

The Entertainer

Tamil Entertainment

DEAL YA NO DEAL

Madhavan's film career has recently been on the low since his latest film Priyasakhi and his upcoming film Arya which will be simultaneously made in both Tamil and Telugu. But that's not all Maddy is doing. He will be the host for a new game show called "Deal Ya No Deal". This interactive show will be competing against Amitabh's KBC II which airs on Star TV. When asked whether he's quitting the film industry, Maddy said "No I'm not quitting the film industry, at the same time I find nothing wrong with hosting a game show". Those who have Star TV can watch Madhavan hosting the show "Deal Ya No Deal".

DHANUSH IN TROUBLE

IT seems as if eveything is going wrong for the super star's son-in-law. Dhanush's film Athu Oru Kanaa Kaalam is on hold because the producer has yet to pay director Balu Mahendra and now his next film title "Ashokamitran" is facing protests becuse of the movies title. It will be problamatic if there is a person living by that name and unfortunately there is a respected writer who writes in both Tamil and English still living in India by that name and he has conveyed him wish to have title changed. The director agreed since it seemed reasonable. So now the movie title will be changed but who knows what problems the next title will have to face.

Shreya and Prakash Raj

No, there is nothing going on between them but Shreya is set to star beside Rajinikanth as his lady love in the super stars next movie, 'Sivaji'and Prakash Raj will play the baddie. Apparently director Shankar was so impressed with Shreya's performance in Mazhai that he picked her out of the lineup. Shreya said "this is a great moment in my career and to act beside Rajinikanth is a dream come true and to work with director Shankar is another opportunity I would not miss because he is known for creating amazing films and I would definitely learn a lot from him." Shreya who acted in many Telungu films was introduced in Mazhai and will star in 'Sivaji'. It seems Shreya is getting a great start in the Tamil film industry and she is apparently ru[illegible]risha's rivalry.

So the baddie for the film Sivaji will be no other than Prakash Raj whom has a good market in Telugu and Tamil film industry. It is no wonder Shankar has chosen him since the film will be dubbed in Telugu as well. Both Rajinikanth and Prakash Raj were K Balachandhar's Protégé's and they will both battle it out in this film.

While the script is still being perfected, the rest of the team are yet to be sorted out, the film, however is expected to hit theatres by the end of November but hey this is Tamil Cinema and anything can happen.

If you have any comments or suggestions please e-mail us at info@totamil.com

HERO

Vadivelu

The comedian who is wowing the Tamil film industry at the moment will soon be taking a lead role. In an interview, Vadivelu said that he has many proud moments in his film career but the most memorable moment was when Rajinikanth praised him in Chandramukhi. Recently Vadivelu got an offer to act as a hero and he has accepted the offer as the film requires a a part that he can play very well. Vadivelu also added that he is not keen on playing hero roles but this character suits his personality. So are the fans ready to see Vadivelu as a hero? Guess we will have to wait and see.

UPSET BALU

Balu Mahendra is very upset with his 'Athu Oru Kanaa Kaalam' producer. Few weeks back Balu filed a complaint with the police claiming that the producer still owes him four lakhs (400,000 Rs.) for the film. Recently he filed another complaint with the Tamil film directors association and said he worked very hard despite his bad health and it is unfair that he did not get a large part of his salary and the film will be on hold until he is paid.